បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រី ជាលក្ខណៈគ្រួសារ

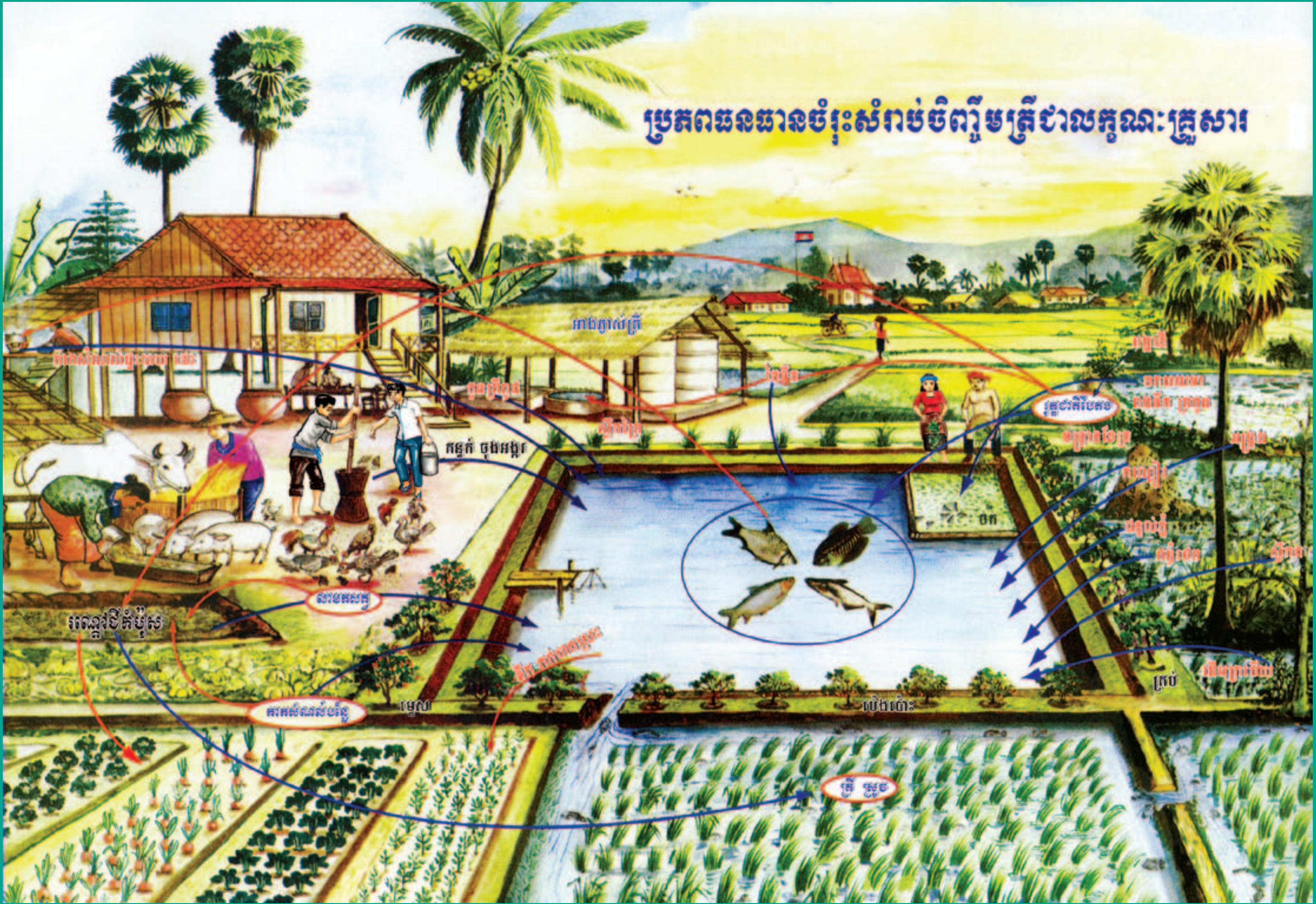
ប្រភពធនធានចំរុះសំរាប់ចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ
កន្ទក់ ចុងអង្ករ
លាមកសត្វ
រណ្តៅជីកំប៉ុស
កាកសំណល់បន្លែ
ម្ទេស

បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ

ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១

មាតិការអត្ថបទ

សេចក្តីផ្តើម...-១-

ផ្នែកទី ១ : បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះ

ផលប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រី...-៣-
ប្រភពធនធាននៃការចិញ្ចឹមត្រី...-៤-
១. លក្ខណៈស្រះ...-៤-
ក. ការជ្រើសរើសទីតាំងជីកស្រះ...-៤-
ខ. លក្ខណៈស្រះចិញ្ចឹមត្រី...-៥-
គ. របៀបជីកស្រះ...-៦-
២. ការរៀបចំស្រះមុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម...-៨-
ក. ការប្រើប្រាស់កំបោរ...-៨-
ខ. ការប្រើប្រាប់ជី...-៩-
គ. ការរៀបចំស្រះ...-១៣-

៣. ការដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម..........-១៤-
ក. ប្រភេទត្រីជ្រើសរើសដាក់ចិញ្ចឹម..........-១៤-
ខ. ចំនួន និងទំហំកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម..........-១៩-
គ. ពេលវេលាដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម..........-២១-
ឃ. ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី..........-២១-
ង. របៀបលែងកូនត្រី..........-២៣-
៤. ការដាក់ជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម..........-២៤-
ក. ជីធម្មជាតិ..........-២៤-
ខ. ជីគីមី..........-២៥-
៥. ការផ្តល់ចំណី..........-២៦-
ក. ប្រភេទចំណី..........-២៦-
ខ. ការផ្តល់ចំណី..........២៦-
៦. ការគ្រប់គ្រងស្រះចិញ្ចឹមត្រី..........-២៩-
៧. ការប្រមូលផល..........-៣២-

ក. ការប្រមូលផលរំលស់..........-៣២-
ខ. ការប្រមូលផលទាំងស្រុង..........-៣៤-
៨. ការកត់ត្រាចំណាយ និងចំណូល..........-៣៥-
៩. កត្តាសំខាន់ៗដែលធ្វើឱ្យការចិញ្ចឹមកូនត្រីទទួលជោគជ័យ..........-៣៦-

ផ្នែកទី ២ : បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមកូនត្រីក្នុងស្រែ

ផលប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ..........-៣៨-
ប្រភពធនធានសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ..........-៣៩-
១. លក្ខណៈស្រែ..........-៤០-
ក. ការជ្រើសរើសទីតាំងស្រែចិញ្ចឹមត្រី..........-៤០-
ខ. លក្ខណៈស្រែចិញ្ចឹមត្រី..........-៤០-
គ. របៀបជីកជម្រកត្រីក្នុងស្រែ..........-៤១-

២. ការរៀបចំស្រែមុនដាក់ត្រីចិញ្ចឹម..-៤៦-
ក. ការប្រើប្រាស់កំបោរ..-៤៦-
ខ. ការប្រើប្រាស់ជី..-៤៧-
គ. ការរៀបចំស្រែមុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម..-៤៧-
៣. ការដាក់ត្រីចិញ្ចឹម..-៤៩-
ក. ប្រភេទត្រីជ្រើសរើសដាក់ចិញ្ចឹម..-៤៩-
ខ. ចំនួន និងទំហំកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម..-៥១-
គ. ពេលវេលាដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម..-៥២-
ឃ. ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី..-៥៣-
ង. របៀបលែងកូនត្រី..-៥៣-
៤. ការដាក់ជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម..-៥៤-
៥. ការផ្តល់ចំណី..-៥៥-
៦. ការគ្រប់គ្រងស្រែចិញ្ចឹមត្រី..-៥៦-
៧. ការប្រមូលផល..-៥៦-
៨. កត្តាសំខាន់ៗដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់..-៥៧-

សេចក្តីផ្តើម

ប្រទេសកម្ពុជាសម្បូរធនធានមច្ឆាជាតិ ដែលមាននៅក្នុងទន្លេ ស្ទឹង បឹងបួរ ព្រែក អូរ ប្រឡាយ នានា។ ប៉ុន្តែមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារមានការប្រែប្រួលបរិស្ថានធម្មជាតិ និងកំណើនប្រជាជនបានធ្វើឱ្យតម្រូវការត្រីកាន់តែកើនឡើងជាលំដាប់ ហើយបរិមាណផលត្រីក្នុងធម្មជាតិមិនអាចផ្គត់ផ្គង់បានតាមតម្រូវការ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ រដ្ឋបាលជលផល នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទបាន និងកំពុងយកចិត្តទុកដាក់ផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាកសិករ នូវវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានជលផលឱ្យមានប្រសិទភាព នៅតាមគ្រប់តំបន់ដែនទឹកធម្មជាតិនៃព្រះរាជណាចក្រកម្ពុជា ដោយជួយរៀបចំបង្កើត ឱ្យមានសមាគមន៏គ្រប់គ្រងនៅតាមមូលដ្ឋានដើម្បីឱ្យប្រជាកសិកយល់ច្បាស់ពីតួនាទី និងភារកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល ក្នុងតំបន់របស់ខ្លួន ។ ក្រៅពីនេះរដ្ឋបាលជលផលសហការជាមួយគម្រោងនានា អនុវត្តការងារផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រី ក្នុងគោលបំណង ដើម្បីធានាការផ្គត់ផ្គង់ម្ហូបអាហារទៅគ្រប់តំបន់ដែលប្រជាកសិករកំពុងទទួលការខ្វះខាតសាច់ត្រីទទួលទាន។ បច្ចុប្បន្នមានប្រជាកសិករជាច្រើនគ្រួសារបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីពីមន្ត្រីជំនាញនៃរដ្ឋាភិបាលជលផលសហការជាមួយបណ្តាអង្គការនានា និងដោយមានការចូលរួមផ្សព្វផ្សាយពីកសិករផងដែរនេះ ទាំងនេះបានធ្វើឱ្យពួកគាត់កំពុងមានសកម្មភាពចិញ្ចឹមត្រី និងឈានទៅផលិតកូនត្រីពូជនៅតាមតំបន់របស់ខ្លួនថែមទៀត។

ដើម្បីពង្រីកការងារផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសវារីវប្បកម្មនេះ រដ្ឋបាលជលផល បានរៀបចំចងក្រងសៀវភៅស្ដីពី **(បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ)** នេះឡើងសំដៅជួយប្រជាកសិករនៅគ្រប់ទីកន្លែង ឱ្យចេះបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រី និងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពចិញ្ចឹម ឱ្យបានផុសផុលទាំងអស់គ្នា ដើម្បីដោះស្រាយជីវភាពម្ហូបអាហារប្រចាំថ្ងៃ បង្កើនប្រាក់ចំណូល និងកាត់បន្ថយការចាប់ត្រីពីធម្មជាតិ ។

ផ្នែកទី ១ : បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះ

ផលប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រី

- បង្កើតបានជាមុខរបរក្រៅពីការធ្វើស្រែ-ចំការ
- កាត់បន្ថយការចំណាយថវិការទិញត្រីពីផ្សារ
- តំរូវការសាច់ត្រីបានទាន់ពេលវេលា និងជាម្ហូបប្រចាំថ្ងៃ
- ផ្តល់ប្រូតេអ៊ីន និងសារធាតុចិញ្ចឹមល្អដល់សុខភាពមនុស្ស
- បង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ
- កាត់បន្ថយការនេសាទត្រីពីធម្មជាតិ
- បង្កើនផលត្រីធម្មជាតិក្នុងតំបន់
- កាត់បន្ថយការងារនៅឆ្ងាយពីផ្ទះ ។

ជីវភាពគ្រួសារមុនពេលចិញ្ចឹមត្រី

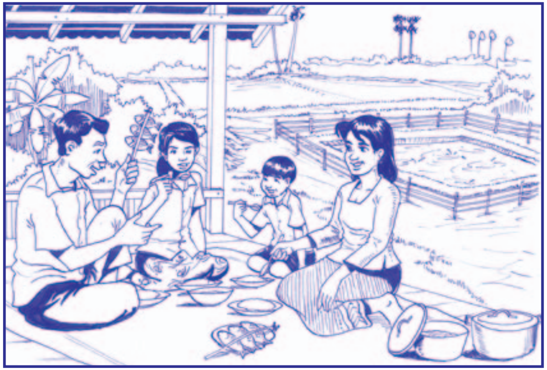

ជីវភាពគ្រួសារក្រោយពេលចិញ្ចឹមត្រី

ប្រភពធនធានសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រី

- មានចំណេះដឹងក្នុងការចិញ្ចឹមត្រី
- មានកម្លាំងពលកម្មក្នុងការថែទាំក្នុងការចិញ្ចឹមត្រី
- មានស្រះជាប់ផ្ទះងាយស្រួលគ្រប់គ្រាងរយៈ ៦ ខែ
- មានកូនត្រីពូជដាក់ចិញ្ចឹម
- មានកាកសំណល់កសិដ្ឋាន ឬ ប្រភពធនធានកសិដ្ឋានច្រើនដូចជា ជីលាមកសត្វ និងកន្ទក់ជាដើម ។

១. លក្ខណៈស្រះ

ស្រះតូចធំអាចចិញ្ចឹមត្រីបានទាំងអស់ តែស្រះមានទំហំល្មមទើបងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង និងចិញ្ចឹមត្រីមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ក. ការជ្រើសរើសទីតាំងជីកស្រះ

ស្រះគួរជីកៈ

- នៅជិតផ្ទះងាយស្រួលគ្រប់គ្រងបានគ្រប់ពេល
- ស្ថិតនៅទីវាលស្រឡះ
- ជិតប្រភពទឹក (ប្រសិនបើមាន)

- ស្រះជាប់ស្រែកាន់តែប្រសើរ
- ស្រះគួរជីកនៅកន្លែងទំនាប មិនលិចទឹកនៅរដូវវស្សា ឬ លិចតិចតួច តែអាចលើកភ្លឺទប់បាន
- នៅទីកន្លែងដែលដីមានគុណភាពល្អ អាចរក្សាទឹកបានយូរ (លើកពី ៦ ខែ)
- នៅឆ្ងាយពីតំបន់ ដែលមានការប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលកសិកម្មផ្សេងៗ ។

ខ. លក្ខណៈស្រះចិញ្ចឹមត្រី

ស្រះចិញ្ចឹមត្រីគួរៈ

- ជីកមានរាងបួនជ្រុងទ្រវែង ដើម្បីងាយស្រួលគ្រប់គ្រង
- ស្រះមានទំហំប៉ុនណាក៏អាចចិញ្ចឹមបានដែរ តែគួមានទំហំពី ១០០ ម៉ែត្រការឡើងទៅ
- ស្រះមានទំហំពី ១០០ ម៉ែត្រការឡើងទៅសមស្របដល់ការចិញ្ចឹមត្រីបានធំធាត់
- ស្រះត្រូវមានជើងទេ (ជម្រាល) សមស្រប ដើម្បីការពារការហូរច្រោះ ឬ បាក់ដី
- ស្រះគួមានជម្រៅសមស្របពី ១.៥ ម៉ែត្រ ទៅ ២.៥ ម៉ែត្រ
- ស្រះត្រូវមានពន្លឺខ្ពស់ និងមាំល្អ ដើម្បីការពាទឹកលិច
- ដាំស្មៅនៅតាមពន្លឺស្រះ ដើម្បីកាត់បន្ថយការហូរច្រោះដែលធ្វើអោយទឹកល្អក់

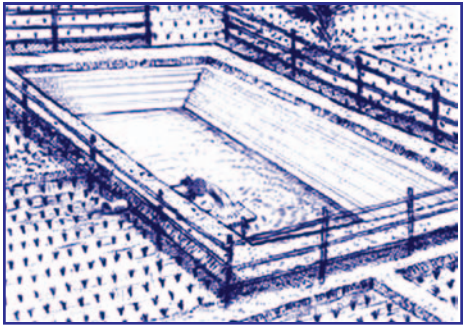

❒ បាតស្រះត្រូវរាបស្មើរ ហើយមានជម្រាលទៅជ្រុងម្ខាង ងាយស្រួលពង្រើង និងប្រមូលផល

❒ នៅតាមភ្លឺស្រះគួរបង្កប់បំពង់ សម្រាប់បង្ហូរទឹកចូលស្រះ ។

គ. របៀបជីកស្រះ

ឧទាហរណ៏ : បើជីកស្រះមានបណ្តោយ ១៥ ម៉ែត្រ X ទទឹង១០ ម៉ែត្រ X ជម្រៅ ២ ម៉ែត្រ ដំបូងត្រូវ :

❒ វាស់ចាប់ពីរបងផ្ទះ ឬ ក្បែរបងទុកយ៉ាងតិច ២ ម៉ែត្រ ដើម្បីទុកធ្វើភ្លឺស្រះ

❒ ទុកយ៉ាងតិចប្រវែង ១ ម៉ែត្រ ដើម្បីធ្វើចំណីភ្លឺ និងមាត់ស្រះ

❒ ចន្លោះពីមាត់ស្រះទៅជ្រុងនៃបាតស្រះមានប្រវែង ៦ ម៉ែត្រ ជាចន្លោះសម្រាប់ធ្វើជើងទេស្រះ

❒ អាចម៏ដីជីស្រះ ត្រូវយកមកធ្វើជាភ្លឺស្រះ ដោយបុកបង្ហាប់ឱ្យណែន

យើងចាប់ផ្តើមវាស់ចេញពីគ្រប់ជ្រុងស្រះ (ទំហំ ១៥ ម៉ែត្រ X ១០ ម៉ែត្រ) ប្រវែង ០.៧៥ ម៉ែត្រ ជុំវិញ ហើយជីកជម្រៅ០.៥ម៉ែត្រ បានស្រទាប់កាំទី ១ ហើយដីស្រទាប់មុខលើជម្រៅ ០.២ ម៉ែត្រ (២ តឹក) ត្រូវជីកយកអាចម៏ដីនេះទុកម្ញុំ ព្រោះជាដីមានជីជាតិសម្រាប់ក្រាលពីលើភ្លឺស្រះដាំស្មៅ ឬ ដំណាំផ្សេងៗ

❑ រួចវាស់ចេញពីស្រទាប់កាំទីមួយប្រវែង 0.៧៥ ម៉ែត្រ ទៀត និងជីកជម្រៅ 0.៥ ម៉ែត្រ ធ្វើយ៉ាងនេះរហូតបានចំនួន ៤ ស្រទាប់ សរុបជម្រៅ ២ ម៉ែត្រ និងមាន ៤ កាំនៅតាមជើងទេស្រះ

❑ បាតស្រះជីកហើយមានទំហំ ៩ ម៉ែត្រ X ៤ ម៉ែត្រ និងមានជញ្ជាំងស្រះជម្រាលល្អ ការពារការហូរច្រោះបាក់ដី

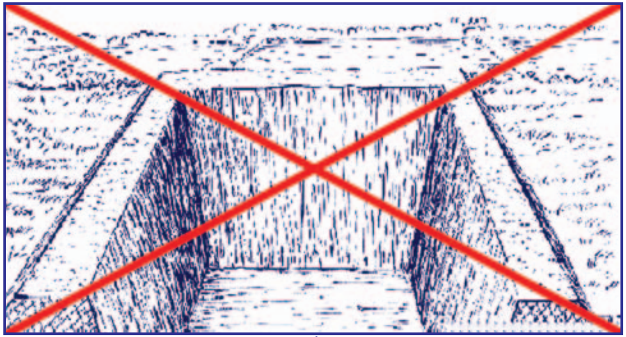

ស្រះចោតមិនល្អសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រីទេ

ស្រះមានជើងទេរល្អសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រី

❑ បន្ទាប់ពីជីចេញរាងស្រះហើយ យើងត្រូវយកស្រទាប់ដីខាងលើ ដែលយើងបានគរទុកមកចាក់នៅលើភ្លឺស្រះ ហើយបុកបង្ហាប់ និងចាប់ផ្ដើមដាំស្មៅនៅតាមខ្នងភ្លឺ ជើងភ្លឺ និងចំណើភ្លឺនៅមាត់ស្រះ

❑ នៅក្នុងភ្លឺស្រះត្រូវដាក់បង្កប់បំពង់បង្ហូរទឹកចូលស្រះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងត្រូវដាក់ស្បែចងជាប់បំពង់បង្ហូរការពារកុំអោយសត្វផ្សេងៗចូលទៅក្នុងស្រះ ។

ការដាំស្មៅនៅលើភ្លឺស្រះ

២. ការរៀបចំស្រះមុនដាក់ត្រីចិញ្ចឹម

ក. ការប្រើកំបោរ ការប្រើប្រាស់កំបោរមានសារៈប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោម៖

- ❒ ជួយកែលំអគុណភាពទឹក និងគុណភាពដីដែលមានជាតិជូរ
- ❒ សម្លាប់មេរោគ និងពពួកសត្វមួយចំនួនដែលស៊ីត្រី
- ❒ ធ្វើឱ្យកាកសំណល់ផ្សេងៗឆាប់រលួយ
- ❒ កាត់បន្ថយភាពល្អក់ទឹកស្រះ
- ❒ បន្ថែមសារជាតិចិញ្ចឹមដល់សត្វល្អិត និងបួងតុងរុក្ខជាតិ ។

ការសំអាតស្រះដោយបាចកំបោរ

បរិមាណកំបោរត្រូវប្រើប្រាស់ ៖

តាមធម្មតាស្រែ ១00 ម៉ែត្រការ៉េ ប្រើកំបោរពី ៥ ទៅ ១0 គីឡូក្រាម អាស្រ័យទៅនឹងភាពជាក់ស្តែងរបស់ទឹក និងដី។ ប្រសិនបើស្រែមានជាតិអាស៊ីតខ្លាំង ឬ កាកសំណល់ផ្សេងៗច្រើនកម្រិតកំបោរអាចច្រើនជាងនេះបន្តិច ។

វិធីសាស្ត្រក្នុងការប្រើប្រាស់កំបោរ ៖

យើងត្រូវចាក់កំបោរចូលទៅក្នុងធុងដែកឱ្យបានកន្លះធុង បន្ទាប់មកចាក់ទឹកចូលធុង។ ពេលចាក់ទឹកចូលធុងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ព្រោះកំបោរនៅពេលត្រូវទឹកវាចាប់ផ្តើមបញ្ចេញចំហាយក្តៅ។ បន្ទាប់ពីកំបោរបញ្ចេញអស់ចំហាយក្តៅ យើងយកកំណាត់ឈើកូទឹកកំបោរក្នុងធុងនោះ ហើយដួសបាចចូលទៅក្នុងផ្ទៃស្រែ ។

ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន នៅពេលប្រើកំបោរស ៖

នៅពេលប្រើកំបោរដុំត្រូវតែប្រយ័ត្នប្រយែង ចៀសវាងប៉ះពាល់ផ្ទាល់នូវចំហាយកម្តៅដែលភាយចេញពីកំបោរប៉ះស្បែក និងភ្នែក។ ប្រសិនបើមានចូលភ្នែកត្រូវលាងសំអាតវាជាមួយនិងទឹកស្អាតឱ្យច្រើនភ្លាមៗ ហើយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្រូពេទ្យ ។

ខ. ការប្រើជី៖

ការប្រើជីមានន័យថា ការដាក់ជីទៅក្នុងស្រះត្រីនៅក្នុងពេលរៀបចំស្រះ។ ជាទូទៅជីលាមកសត្វ ឬ ជីគីមី ដូចជាជីអ៊ុយរ៉េ និងដេអាប៉េ ផ្តល់សារជាតិចិញ្ចឹម (អាសូត និងផូស្វ័រ) ទៅឱ្យរុក្ខជាតិ និងសត្វល្អិតបួងតុង ដែលជាចំណីធម្មជាតិសំខាន់សម្រាប់ការលូតលាស់របស់ត្រី។

ជីលាមកមាន់ ៖ វាមានសាធាតុអាសូត និងផូស្វ័រច្រើនជាងជីលាមកសត្វផ្សេងៗទៀត។ ដូច្នេះ លាមកមាន់ជាជីល្អសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រី។ ក្នុងពេលរៀបចំស្រះ យើងអាចដាក់វាផ្ទាល់ចូលទៅក្នុងស្រះចំនួន ១០ គីឡូក្រាម / ១០០ ម៉ែត្រការ៉េ ទឹកស្រះ ។

ជីលាមកជ្រូក ៖ វាមានសារធាតុផូស្វ័រទាបជាងជីលាមកមាន់ដែរ ។ ការចិញ្ចឹមជ្រូកដាក់ទ្រុង នៅក្បែរស្រះចិញ្ចឹមត្រីហើយបង្ហូរកាកសំណល់លាមកជ្រូកចូលទៅក្នុងស្រះត្រី ជាវិធីមួយដ៏ល្អដែលត្រូវបានអ្នកចិញ្ចឹមត្រីជាច្រើនប្រទេសនៅលើពិភពលោកកំពុងអនុវត្ត។ ប៉ុន្តែគួជីករណ្ដៅនៅក្បែរទ្រុងជ្រូកភ្ជាប់ទៅនិងស្រះដើម្បីឱ្យលាមកជ្រូក និងទឹកដែលយើងលាងជ្រូកចូលទៅក្នុងអណ្ដៅសិន មុននិងបង្ហូរទឹកលាមកជ្រូកនោះចូលទៅក្នុងស្រះ។ បើពុំមានចិញ្ចឹមជ្រូកដាក់ទ្រុងទេ យើងត្រូវប្រមូលលាមកជ្រូកដាក់ចូលក្នុងអណ្ដៅជី រួចចាក់ទឹកត្រាំឱ្យបាន ១អាទិត្យ ទើបបង្ហូរចូលស្រះ។

ជីលាមកគោ ក្របី ៖ វាមានសារធាតុអាសូត និងផូស្វ័រទាបជាងជីលាមកសត្វផ្សេងៗទៀត តែវាអាចរកបានច្រើននៅតាមជនបទ។ ក្នុងស្រះចិញ្ចឹមត្រី ១០០ ម៉ែត្រការ៉េ យើងអាចប្រើលាមកគោ ក្របីសើមចំនួន ១០០ គីឡូក្រាម ឬលាមកគោ ក្របីស្ងួត ៥០ គីឡូក្រាម ហើយមិនគួរយកវាទៅដាក់ផ្ទាល់ក្នុងស្រះទេ ត្រូវដាក់វាទៅក្នុងរណ្ដៅនៅក្បែរស្រះត្រី ដើម្បីបង្ហូរជាតិទឹកជីនោះចូលទៅក្នុងស្រះទើបវាល្អប្រសើរជាង ។

ជីកំប៉ុស្ដ ៖ ជាជីដែលបានមកពីការរួមផ្សំរវាងកាកសំណល់រុក្ខជាតិ បន្លែ លាមកសត្វ ចំបើង និងដីដើម្បីបំបែកធាតុក្លាយជាជីដ៏ល្អសម្រាប់ដំណាំ ។វាអាចប្រើសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រីបានដោយដាក់វាក្នុងរណ្ដៅជីលាមសត្វរួចទើបបង្ហូរចូលស្រះ។

ជីបៃតង ៖ នៅពេលដែលយើងយកស្លឹករុក្ខជាតិ និងមែកមកប្រើជាជី យើងហៅថាជីបៃតង។ កសិករគួតែកត់សំគាល់ថា ប្រសិទ្ធភាពរបស់ជីបៃតង់កើតមាន នៅក្រោយពេលមែកធាង និងស្លឹករុក្ខជាតិរលួយ។ ប្រសិនបើយើងយកជីបៃតងទៅប្រើក្នុងស្រះត្រីបាន ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃ វាចាប់ផ្តើមរលួយហើយស្រូបយកខ្យល់អុកស៊ីសែនដែលមានក្នុងស្រះត្រី រួចបញ្ចេញជាឧស្ម័នកាបូនិច (ខ្យល់ពុល) ដែលធ្វើឱ្យទឹកស្រះក្លាយទៅជាជាតិអាស៊ីត។ ដូច្នេះកសិករមិនគួរប្រើជីនេះផ្ទាល់ទៅក្នុងស្រះចិញ្ចឹមត្រីទេ។ ជីបៃតងត្រូវដាក់ឱ្យរលួយជាមួយនិងអណ្តៅជីលាមកសត្វសិន ទើបបង្ហូរទឹកជីចូលស្រះ ។

ការរៀបចំរណ្តៅជីជាប់ស្រះចិញ្ចឹមត្រី

ការពិនិត្យសត្វល្អិតប្លង់តុងនៅក្នុងស្រះ

បរិមាណជី និងកំបោរដែលត្រូវប្រើ ក្នុងពេលរៀបចំស្រះត្រី

បរិយាយ	ស្រះចាស់ (១០០ម^{2})	ស្រះថ្មី (១០០ម^{2})
កំបោរ	៥ ទៅ ១០ គីឡូក្រាម	១០ ទៅ ១៥ គីឡូក្រាម
លាមកគោ ឬ ក្របីសើម	៦០ ទៅ ៨០ គីឡូក្រាម	៨០ ទៅ ១០០គីឡូក្រាម
លាមកជ្រូកសើម	២០ ទៅ ៣៥ គីឡូក្រាម	២៥ ទៅ ៤០ គីឡូក្រាម
លាមកមាន់ ទាសើម	១០ ទៅ ១៥ គីឡូក្រាម	១៥ ទៅ ២០ គីឡូក្រាម
ស្លឹកទន្រ្ទានខែត្រ	២០ ទៅ ៣០ គីឡូក្រាម	៣០ ទៅ ៤០ គីឡូក្រាម
ដេ អា ប៉េ (ជីគីមី)	០.៣ គីឡូក្រាម	១ គីឡូក្រាម
អ៊ុយរ៉េ (ជីគីមី)	០.៧ គីឡូក្រាម	២ គីឡូក្រាម

បញ្ជាក់ : ជីគីមីត្រូវលាយទឹកឱ្យរលាយគ្រាប់អស់សិន ទើបអាចបាចចូលទៅក្នុងស្រះ។ បើចៀសវាងបានគួរកុំប្រើជីគីមី ពីព្រោះនាំឱ្យខាតបង់ថវិការយើងត្រូវប្រើជីលាមកសត្វវិញ។

សរុបសេចក្ដីមក ដើម្បីឱ្យស្រះចិញ្ចឹមត្រីសម្បូចំណើធម្មជាតិ យើងមិនត្រូវប្រើជីទាំងអស់ខាងលើដាក់ចូលក្នុងស្រះផ្ទាល់ទេ ទោះបីជាជីនោះមានបរិមាណតិចតួចក៏ដោយ ព្រោះវានិងបង្កើតជាតិស្អុយបន្តិចម្ដងៗនៅបាតស្រះ។ ដូចនេះ ការដាក់ជីទៅក្នុងរណ្ដៅហើយបង្ហូរទឹកជីទៅក្នុងស្រះ ជាទង្វើដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ស្រះចិញ្ចឹមត្រី។

គ. ការរៀបចំស្រះ :

សកម្មភាពចាប់ត្រីកាច

ការរៀបចំស្រះត្រូវធ្វើតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោម:

- ត្រូវបូមពង្រីងស្រះ ដើម្បីចាប់ត្រីស្រែ កង្កែប អន្ទង់ ក្ដាម...
- ត្រូវស្ដាភក់បាតស្រះ ទុកជម្រៅមិនលើសពី ០.១៥ ម៉ែត្រ
- កែលំអស្រះឡើងវិញដូចជា លុបរន្ធក្ដាម និងជួសជុលភ្លឺស្រះ
- ត្រូវប្រើកំបោរក្រោយពេលបូមទឹកស្រះពង្រីង ឬ ប្រើកំបោរមុនពេលបញ្ចូលទឹក (ចំពោះស្រះថ្មី)
- តូវហាលស្រះឱ្យបានពី ១ ទៅ ២ ថ្ងៃ
- ត្រូវបញ្ចូលទឹកទៅក្នុងស្រះឱ្យបាន ១ ភាគ ៣ នៃជម្រៅស្រះ
- ត្រូវបង្ហូទឹកជីចេញពីរណ្ដៅជី ចូលក្នុងស្រះ
- ត្រូវបង្ហូទឹកបន្ថែមទៅក្នុងស្រះឱ្យពេញ ទុករយៈពេល ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃ ឬ នៅពេលទឹកស្រះប្រែពណ៌បៃតងខ្ចី ទើបអាចលែងកូនត្រីចូលក្នុងស្រះបាន។

៣. ការដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

ក. ប្រភេទត្រីដាក់ចិញ្ចឹម

❒ គួរជ្រើសរើសប្រភេទត្រីទាំងឡាយណាដែលមានលក្ខណៈដូចខាងក្រោមនេះ :

❒ ងាយចិញ្ចឹមក្នុងស្រះ និងក្នុងស្រែះ

❒ ងាយរកពូជមកចិញ្ចឹម

❒ ធន់និងជំងឺ

❒ ស៊ីចំណីធម្មជាតិ និងចំណីបន្ថែមដែលអាចរកបាន

❒ មានតម្លៃក្នុងទីផ្សារ ឬ ប្រជាជននិយមចូលចិត្តបរិភោគ

❒ ចំពោះប្រភេទត្រីទាំងនេះ មានដូចជា ត្រីឆ្ពិន កន្ធរ ក្រាញ់ ប្រា ព្រលូង ទីឡាព្យ៉ា កាបស កាបក្បាលធំ កាបសាមញ្ញ កាបអណ្ដែត.........។

១. ត្រីឆ្ពិន

ត្រីឆ្ពិន

ជាប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក រស់នៅតាមទន្លេស្ទឹង បឹងបួរ

❒ ពេលនៅតូច វាស៊ីចំណីច្រើនប្រភេទដូចជា ពពួកសត្វប្លង់តុង ក្រុមស្លឹករុក្ខជាតិជាសារាយតូចៗ និងសត្វល្អិតតូចៗ ផ្សេងទៀតដូចជាកណ្ដៀរ...

❒ ពេលធំវាស៊ីចំណី ដូចជា កាកសំណល់បន្លែ ស្លឹករុក្ខជាតិ ចក ត្រកួនជាដើម

- អាចស៊ីចំណីបន្ថែមដូចជា កន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោត សណ្តែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយជាដើម
- ចូលចិត្តរស់នៅស្រទាប់លើ និងកណ្តាល
- អាចរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹកនឹង ទឹកហូរ ដូចជា ទន្លេ ស្ទឹង បឹង ក្នុងស្រះចិញ្ចឹមត្រីជាដើម ដែលមានប៉េហាស់សមស្របពី ៦.៥ ទៅ ៧.៥
- អាចមានទម្ងន់ពី ០.២ ទៅ ០.៥ គីឡូក្រាម រយៈពេលចិញ្ចឹមក្នុងស្រះ ១ ឆ្នាំ បើមានការគ្រប់ល្អ
- ត្រីឆ្អិនអាចបន្តពូជបាននៅអាយុ ៨ ខែ ឡើងទៅ
- ធន់នឹងជំងឺ ។

២. ត្រីកន្ធរ

ជាប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក មានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ រស់នៅក្នុងទឹកដូចជា បឹង ត្រពាំង ថ្លុក ស្រែ និងប្រឡាយ ។

- ចូលចិត្តស៊ីចំណីច្រើនប្រភេទ ដូចជា បន្លែ ស្លឹករុក្ខជាតិ ចក ត្រកួន កណ្តៀវ....តែចំណីសំខាន់ គឺប្លុងតុង
- ចូលចិត្តរស់នៅស្រទាប់លើ និងកណ្តាល
- អាចស៊ីចំណីបន្ថែម ដូចជាកន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោធ សណ្តែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយជាដើម
- អាចរស់នៅមជ្ឈដ្ឋានទឹក ដែលមានជាតិជូរតិចដែលមានប៉េហាស់សមស្របពី ៥.៦ ទៅ ៦

ត្រីកន្ធរ

- ❐ អាចរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹក ដែលមានកម្រិតអុកស៊ីសែនទាប
- ❐ ត្រីមានទម្ងន់ ៥០ ទៅ ១០០ ក្រាម (០.៥ ទៅ ១ ខាំ) រយៈពេល ១ ឆ្នាំ ក្នុងស្រះចិញ្ចឹម
- ❐ ត្រីអាចបន្តពូជបាននៅ ក្នុងស្រះ ពេលវាមានអាយុលើពី ៧ ខែ
- ❐ ធន់និងជំងឺ ។

៣. ត្រីកាប ស

ជាប្រភេទត្រីក្រៅស្រុក មានប្រភពពីប្រទេសចិន រស់នៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប ។ ជាត្រីដែលងាយស្រួលចិញ្ចឹម រស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹកដែលមានគុណភាពល្អ ។

- ❐ ស៊ីសត្វល្អិត ប្លង់តុងសត្វ ពេលត្រីនៅតូច និងស៊ីប្លង់តុងរុក្ខជាតិ នៅពេលវាធំ
- ❐ អាចស៊ីចំណីបន្ថែម ដូចជា កន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោត សំណែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយជាដើម
- ❐ អាចរស់នៅក្នុងស្រទាប់លើ និងកណ្តាល
- ❐ អាចរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹកដែលមានប៉េហាស់ សមស្រប ពី ៦.៥ ទៅ ៨ និងសីតុណ្ហភាព២០-៣០ អង្សាសេ

ត្រីកាប ស

- ❐ ពេញវ័យនៅពេលវាមានអាយុពី ១ ទៅ ២ ឆ្នាំ
- ❐ លូតលាស់ល្អ អាចមានទម្ងន់ពី ០.៥ ទៅ ០.៧ គីឡូក្រាម ក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំ
- ❐ មិនអាចបន្តពូជក្នុងស្រះបានទេ ។

៨. ត្រីទីឡាព្យ៉ា (ទីឡាព្យ៉ាឆ្នូតបញ្ឈរ)

ជាប្រភេទត្រីក្រៅស្រុក មានប្រភពពីប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងជើង។ រស់នៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប និងអាចរស់នៅក្នុងទឹកភ្លាវ ។ជាត្រីងាយស្រួលចិញ្ចឹម ព្រោះវាអាចធន់និងមជ្ឈដ្ឋានរស់នៅ ដែលមានកម្រិតបរិមាណខ្យល់អុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹកទាប ។

- ❒ ស៊ីចំណីចម្រុះ (រុក្ខជាតិក្នុងទឹក ស្លែ ជន្លេន កណ្តៀរ) អាចស៊ីចំណីបន្ថែម ដូចជា កន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោតសណ្តែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយ ជាដើម
- ❒ រស់នៅគ្រប់ស្រទាប់ទឹក
- ❒ អាចរស់នៅមជ្ឈដ្ឋានទឹកដែលមានជាតិជូរតិចដែលមាន ប៉េហាស់ល្អពី ៤ ទៅ ៩ សីតុណ្ហភាព ១៤-៤០ អង្សាសេ
- ❒ លូតលាស់ល្អអាចមានទម្ងន់ពី ០.២ ទៅ ០.៥ គីឡូក្រាម (២ ខាំ ទៅ ៥ ខាំ) ក្នុងរយៈពេលចិញ្ចឹម ៨ ខែ
- ❒ ពេញវ័យនៅពេលវាមានអាយុ ៤ ខែ ឡើងទៅ
- ❒ ងាយពង និងញាស់កូនក្នុងស្រះ ដោយធម្មជាតិ
- ❒ ធន់នឹងជំងឺ ។

ត្រីទីឡាព្យ៉ា

៥. ត្រីកាបសាមញ្ញ

ជាប្រភេទត្រីក្រៅស្រុក រស់នៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប ជាប្រភេទត្រីដែលងាយស្រួលចិញ្ចឹម ព្រោះវាអាចធន់និងមជ្ឈដ្ឋានរស់នៅដែលមានកម្រិតបរិមាណអុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹកទាប ។

- ❒ ស៊ីចំណីចម្រុះ (កូនខ្យង ខ្មៅ ក្តាម ជន្លេន កណ្តៀរ សត្វល្អិត រុក្ខជាតិក្នុងទឹក...
- ❒ អាចស៊ីចំណីបន្ថែម ដូចជា កន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោត សណ្តែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយ ជាដើម
- ❒ អាចរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹកដែលមានប៉េហាស់ពី ៥.៥ ទៅ ៨.៥ និងសីតុណ្ហភាព ២០ ទៅ ៣០ អង្សាសេ
- ❒ រស់នៅស្រទាបបាត
- ❒ លូតលាស់បានល្អអាចពី ០.៥ ទៅ ១ គីឡូក្រាម ក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំ
- ❒ ពេញវ័យនៅពេលវាមានអាយុ ៨ ខែ ឡើងទៅ
- ❒ អាចបន្តពូជបាននៅក្នុងស្រះ
- ❒ ធន់នឹងជំងឺ ។

ត្រីកាបសាមញ្ញ

៦. ត្រីកាបឥណ្ឌា (ម្រិហ្គាល់)

ជាប្រភេទត្រីក្រៅស្រុក រស់នៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប ជាប្រភេទត្រីដែលងាយស្រួលចិញ្ចឹម ។

- ❒ ស៊ីចំណីចម្រុះ (សត្វល្អិតក្នុងទឹក រុក្ខជាតិក្នុងទឹក ចក បាយទា...)
- ❒ អាចស៊ីចំណីបន្ថែម ដូចជា កន្ទក់ ចុងអង្ករ ពោត សណ្តែក កាកសំណល់ផ្ទះបាយ ជាដើម

❒ រស់នៅស្រទាប់បាត

❒ អាចរស់នៅមជ្ឈដ្ឋានទឹក ដែលមានប៉េហាស់ពី ៥.៥ ទៅ ៨.៥ និងសីតុណ្ហភាព ២០-៣០ អង្សាសេ

❒ លូតលាស់ល្អអាចពី ០.៥ ទៅ ០.៧ គីឡូក្រាមក្នុងរយៈពេល ១ ឆ្នាំ

❒ ពេញវ័យនៅពេលវាមានអាយុ ១.៥ ឆ្នាំ ឡើងទៅ

❒ ធន់នឹងជំងឺ ។

ត្រីម្រីហ្គាល់

ខ. ចំនួន និងទំហំកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម

❒ គួរដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមពី ៣ ទៅ ៤ ក្បាល ក្នុង ១ ម៉ែត្រការ៉េ ឬ ពី ៣០០ ទៅ ៤០០ ក្បាល ក្នុង ១០០ ម៉ែត្រ ការ៉េនៃផ្ទៃស្រះ ។

❒ គួដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមចម្រុះចាប់ពី ៣ ប្រភេទឡើងទៅ ដើម្បីប្រើប្រាស់ចំណីអស់ពីក្នុងស្រះ

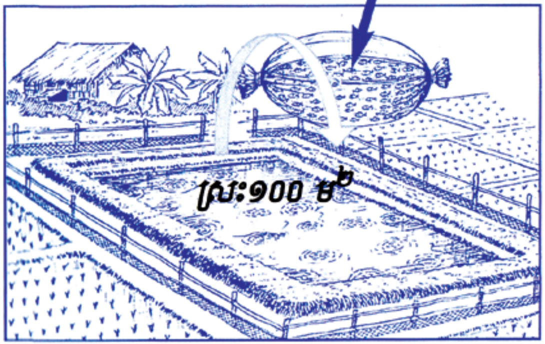

❒ ប្រភេទត្រីត្រូវដាក់ចិញ្ចឹមតាមភាគរយ មានដូចខាងក្រោមនេះ :

ប្រភេទត្រី	ឆ្អិន	ទីឡាព្យ៉ា	កាបស	កាបសាមញ្ញ/ឥណ្ឌា
ប្រភេទត្រីឆ្អិន ជាសំខាន់	៤០ ភាគរយ	៣០ ភាគរយ	២០ ភាគរយ	១០ ភាគរយ
ប្រភេទត្រីទីឡាព្យ៉ា ជាសំខាន់	៣០ ភាគរយ	៤០ ភាគរយ	២០ ភាគរយ	១០ ភាគរយ
ក្នុងករណីចិញ្ចឹមតែ ៣ប្រភេទ		៥០ ភាគរយ	៤០ ភាគរយ	១០ ភាគរយ

ដើម្បីទទួលបានផលពីការចិញ្ចឹមត្រី កូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមត្រូវមានសុខភាពល្អ និងមានទំហំធំប្រវែងពី ៥ ទៅ ៦ សង់ទីម៉ែត្រ ឬ ៣ ថ្នាំងដៃ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីគេចផុតពីសត្រូវ ដែលធ្វើឱ្យកូនត្រីមានអត្រារស់ច្រើន។ម្យ៉ាងទៀតការដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមមានទំហំធំធ្វើឱ្យការលូតលាស់កូនត្រីបានធាត់ធំឆាប់រហ័ស ។

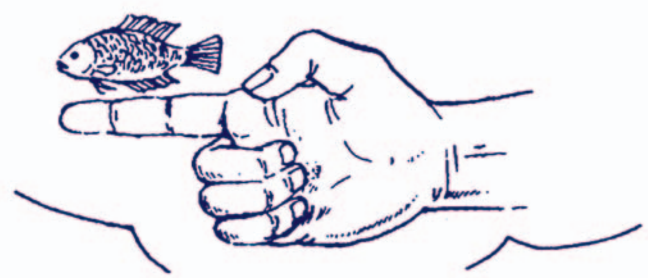

គ. ពេលវេលាដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

ជាទូទៅ យើងអាចចិញ្ចឹមត្រីបានគ្រប់ពេលវេលា អាស្រ័យទៅនឹងស្រះមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ ។ ប៉ុន្តែចំពោះស្រះដែលពឹងផ្អែកទៅលើប្រភពទឹកភ្លៀង ត្រូវដាក់នៅពេលស្រះមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីចិញ្ចឹមបានរយៈពេលយូរ និងមានការលូតលាស់ធំធាត់បានល្អ ។

ឃ. ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី

ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីមាន ២ របៀប គឺ ការដឹកជញ្ជូនដោយបិទជិត និងការដឹកជញ្ជូនដោយចំហរ ។

❒ **ការដឹកជញ្ជូនដោយបិទជិត :** គឺជាការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីដោយប្រើថង់ប្លាស្ទិក និង ខ្យល់អុកស៊ីសែនសម្រាប់ដឹកជញ្ជូនផ្លូវឆ្ងាយ ឬ ដឹកជញ្ជូនផ្លូវជិតក៏បាន។ ការដឹកជញ្ជូននេះត្រូវមានសម្ភារៈ ដូចជា ថង់ប្លាស្ទិក កៅស៊ូចង ថង់ កញ្ជោ សម្រាប់ដាក់ថង់កូនត្រី ខ្សែចង និងខ្យល់អុកស៊ីសែន។

ឧទាហរណ៏: ថង់ប្លាស្ទិក ដែលមានទំហំ ៦០ សង់ទីម៉ែត្រ X ១០០ សង់ទីម៉ែត្រ អាចដាក់កូនត្រីចំនួនពី ៣០០ ទៅ ៥០០ ក្បាល បើកូនត្រីមានទំហំ ៣ ទៅ ៥ សង់ទីម៉ែត្រ ។ ដើម្បីដឹកជញ្ជូនកូនត្រីឱ្យបានល្អ ចៀសវាងការធ្លាយថង់ក្នុងការដឹកជញ្ជូនគួរប្រើថង់ត្រួតគ្នា ២ ជាន់ និងត្រូវចងគួទថង់ថែមទៀត ។

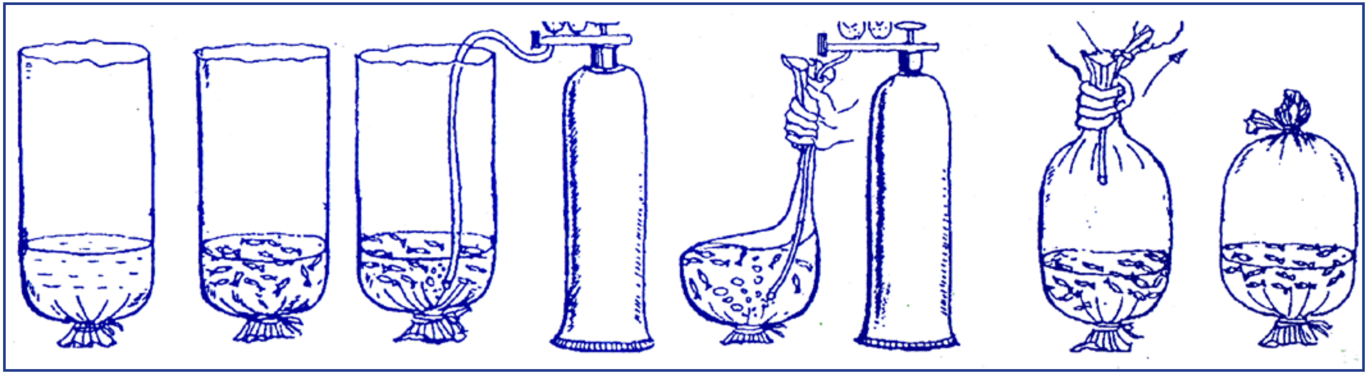

ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីផ្លូវឆ្ងាយ ត្រូវប្រើថង់ប្លាស្ទិក និងត្រូវបំពេញដោយខ្យល់អុកស៊ីសែន

❒ **ការដឹកជញ្ជូនដោយចំហរ :** គឺការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីប្រើសម្រាប់ផ្លូវជិតអាចប្រើសម្ភារៈ ដូចជាធុង ប៉ោតជាដើម ។ល ។

របៀបដឹកជញ្ជូនកូនត្រីក្នុងចម្ងាយផ្លូវជិតៈ ដោយប្រើធុង ឆ្នាំង ឬ សម្ភារៈស្អាតល្អផ្សេងៗទៀត

យើងត្រូវជ្រើសរើសយករបៀបដឹកជញ្ជូនណាមួយ ដោយយោងទៅតាមសភាពជាក់ស្តែង នៃចំងាយផ្លូវក្នុងពេលដឹកជញ្ជូន។ ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីគួរធ្វើនៅពេលព្រឹក ពេលអាកាសធាតុត្រជាក់ ។ ចំនួនកូនត្រីដែលត្រូវដឹកជញ្ជូន គឺអាស្រ័ទៅលើកូនត្រីចម្ងាយផ្លូវ និងរយៈពេលដឹកជញ្ជូន ។

ង. របៀបលែងកូនត្រី

❒ ពេលវេលាសមស្របសម្រាប់លែងកូនត្រីត្រូវធ្វើនៅពេលព្រឹក ជាពិសេសចាប់ពីម៉ោង ៨ ទៅ ១១ ព្រឹក

❒ ករណីទឹកស្រះក្តៅខ្លាំង យើងត្រូវយកដៃកូរទឹក ពីក្រោមមកលើដើម្បីឱ្យទឹកស្រះមានកម្តៅប្រហាក់ប្រហែលគ្នា

❒ មុនពេលលែងកូនត្រីត្រាំថង់កូនត្រីក្នុងទឹកស្រះរយៈ ១០-១៥ នាទី ដើម្បីសីតុណ្ហភាពទឹកក្នុងថង់កូនត្រីមានកម្តៅប្រហាក់ប្រហែលគ្នា និងកម្តៅទឹកស្រះ

❒ ស្រាយមាត់ថង់រួចយកដៃបាចទឹកស្រះបញ្ចូលថង់បន្ទាប់មកផ្អៀកថង់ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីហែលចេញតាមសម្រួល។

ទុកឱ្យវាអណ្តែតក្នុង ១០ នាទី

បាចទឹកស្រះបញ្ចូលថង់កូនត្រី

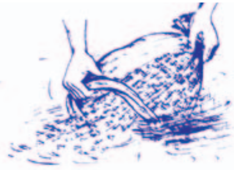

ផ្អៀងមាត់ថង់ឱ្យកូនត្រីហែលចេញតាមសម្រួល

៤. ការដាក់ជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម

ក្រោយពីដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមរយៈពេលពី ១០ ទៅ ១៥ ថ្ងៃ យើងត្រូវពិនិត្យមើលទឹកស្រះ ឬ មើលចំណីធម្មជាតិក្នុងស្រះ បើឃើញទឹកស្រះមានពណ៌បៃតងចាស់ មានន័យថាក្នុងស្រះមានចំណីធម្មជាតិប្លង់តុង តែបើទឹកស្រះលែងមានពណ៌បៃតង ត្រូវបន្ថែមជីតាមវិធីសាស្ត្រដូចខាងក្រោម ៖

ក. ជីធម្មជាតិ

❐ ជីករណ្ដៅនៅក្បែរស្រះទំហំ ១ ទៅ ១.៥ ម៉ែត្របួនជ្រុង ឬ ជីកមានរាងជាបួនជ្រុងទ្រវែងក៏បានជម្រៅ ៥០ សង់ទីម៉ែត្រ និងមានចង្អូរ ឬ បំពង់សម្រាប់បង្ហូរទឹកជីចូលស្រះ។ ទឹកជីក្នុងរណ្ដៅត្រូវបង្ហូរចូលស្រះនៅពេលថ្ងៃ

❐ ក្នុងរណ្ដៅត្រូវដាក់ជីកំប៉ុស្ដ ឬ ជីលាមកសត្វគោ ក្របី ជ្រូក មាន់ ទា និងជីរុក្ខជាតិបៃតងមានដូចជា ដើមទន្រ្ទានខែត្រ កាកសំណល់បន្លែងាយរលួយ និងត្រូវចាក់ទឹកក្នុងរណ្ដៅត្រាំជីរៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យជីឆាប់រលួយរួចបង្ហូរទឹកជីចូលស្រះ

❐ កាកសំណល់ជីក្នុងរណ្ដៅត្រូវប្ដូរសារជាថ្មីក្នុងរយៈពេលពី ២០ ទៅ ៣០ ថ្ងៃ

❐ ក្នុងករណីទឹកស្រះមានពណ៌បៃតងចាស់ ឬ ពណ៌ត្នោត ឬ ទឹកមានធំក្លិនស្អុយ ត្រូវបញ្ឈប់ការបង្ហូរទឹកជីចូលស្រះមួយរយៈ។

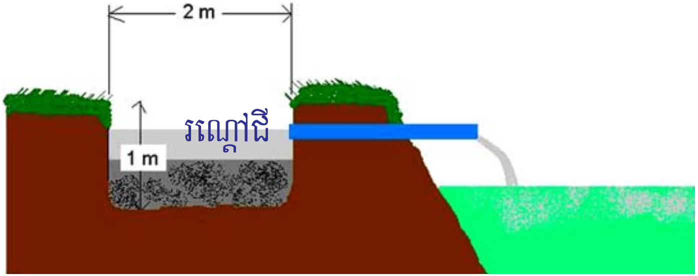

ខ. ជីគីមី

ជីគីមីក៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់បង្កើតប្លង់តុង។ បរិមាណជីគីមីសម្រាប់ប្រើដាក់ស្រះចិញ្ចឹមត្រីគឺ ជីដេអាប៉េ ចំនួន0.៣គីឡូក្រាម និងជីអ៊ុយរ៉េ 0.៧ គីឡូក្រាម កូរលាយជាមួយទឹកឱ្យរលាយគ្រាប់អស់សិន ទើបយកទៅបាចឱ្យសព្វលើផ្ទៃទឹកស្រះ ទំហំ ១០០ ម៉ែត្រការ៉េ។ ក្នុងកំឡុងពេលពី ២ ទៅ ៥ថ្ងៃក្រោយមក ទឹកស្រះនិងប្រែពណ៌បៃតង។ ត្រូវឧស្សាហ៍បន្ថែមជីតាមបរិមាណខាងលើរៀងរាល់សប្តាហ៍ ដើម្បីរក្សាទឹកស្រះឱ្យមានពណ៌បៃតងជានិច្ច។ ក្នុងករណីទឹកស្រះមានពណ៌បៃតងចាស់ត្រូវបញ្ឈប់ការដាក់បង្ហូរទឹកជីមួយរយៈសិន។

៥. ការផ្តល់ចំណី

ក. ប្រភេទចំណី

ចំណីមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការលូតលាស់របស់ត្រី ។ ចំណីមាន ២ ប្រភេទ គឺចំណីធម្មជាតិ និងចំណីបន្ថែម ។

ចំណីធម្មជាតិ: រួមមានបួលង់តុងសត្វ បួលង់តុងរុក្ខជាតិ និង សត្វស្រទាប់បាតដូចជា ខ្ចៅ ខ្យង ជន្លេនក្រហមជាដើម ។

ចំណីបន្ថែម: បានមកពីការផ្សំប្រភេទចំណីមួយចំនួនដូចជា: កន្ទក់ ម្សៅត្រី ចុងអង្ករ ពោត សណ្តែក ឬ ចំណីគ្រាប់ជាដើម ។ ក្រៅពីនេះ ចំណីដែលអាចរកបាននៅក្នុងភូមិមាន ចកបាយទា ពងទឹក កណ្តៀរ ជន្លេន កាកសំណល់ផ្ទះបាយ បន្លែ និងកាកសំណល់ទីសត្តឃាដ ។ល ។ ក៏ជាចំណីបន្ថែមសម្រាប់ត្រីផងដែរ ។

ខ. ការផ្តល់ចំណី

ការលូតលាស់របស់ត្រី គឺអាស្រ័យដោយលើគុណភាព និងបរិមាណចំណីដែលផ្តល់ឱ្យត្រី ។

- ការផ្តល់ចំណីត្រីត្រូវកំណត់ទីកន្លែងដាក់ចំណីជាក់លាក់ និងទៀងទាត់ពេលវេលា
- ចំណីត្រូវផ្តល់នៅពេលព្រឹកចន្លោះពីម៉ោង ៩ ទៅ ១០ និងពេលរសៀលចន្លោះពីម៉ោង ៤ ទៅ ៥
- បរិមាណចំណីដែលផ្តល់ឱ្យត្រីត្រូវប្រែប្រួលទៅតាមទំហំរបស់ត្រី គឺពី ៣ ទៅ ៥ ភាគរយនៃទម្ងន់ត្រី សរុបក្នុងស្រះ

❒ ចំពោះចំណីដែលអណ្តែតដូចជា ចកបាយទា ពងទឹក កាកសំណល់បន្លែ....ត្រូវធ្វើស៊ុមដាក់នៅកាច់ជ្រុងស្រះ

❒ ចំណីដែលផ្សំឡើងពី កន្ទក់ ម្សៅត្រី ចុងអង្ករ ពោត សណ្តែក... មុននិងដាក់ឱ្យត្រីស៊ីត្រូវចម្អិនឱ្យឆ្អិនទុកឱ្យត្រជាក់រួចពូតជាដុំដាក់ក្នុងកញ្ច្រែង ហើយពន្លិចក្នុងទឹកជម្រៅពី ០.៣ ទៅ ០.៥ ម៉ែត្រ

❒ នៅពេលផ្តល់ចំណី ត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលត្រីស៊ីចំណីជាក់ស្តែងនៅក្នុងកញ្ច្រែង ក្រោយពីដាក់រយៈពេល ១ ម៉ោង ចៀសវាងផ្តល់ចំណីច្រើនពេក ត្រីស៊ីមិនអស់នាំឱ្យខូចគុណភាពទឹក ។

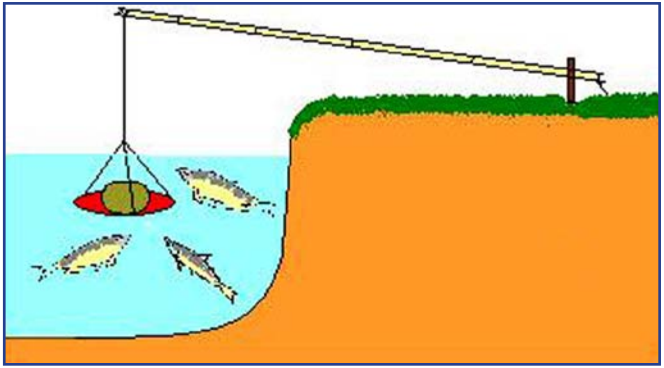

ការដាក់ចំណីឱ្យត្រីដោយប្រើកញ្ច្រែង

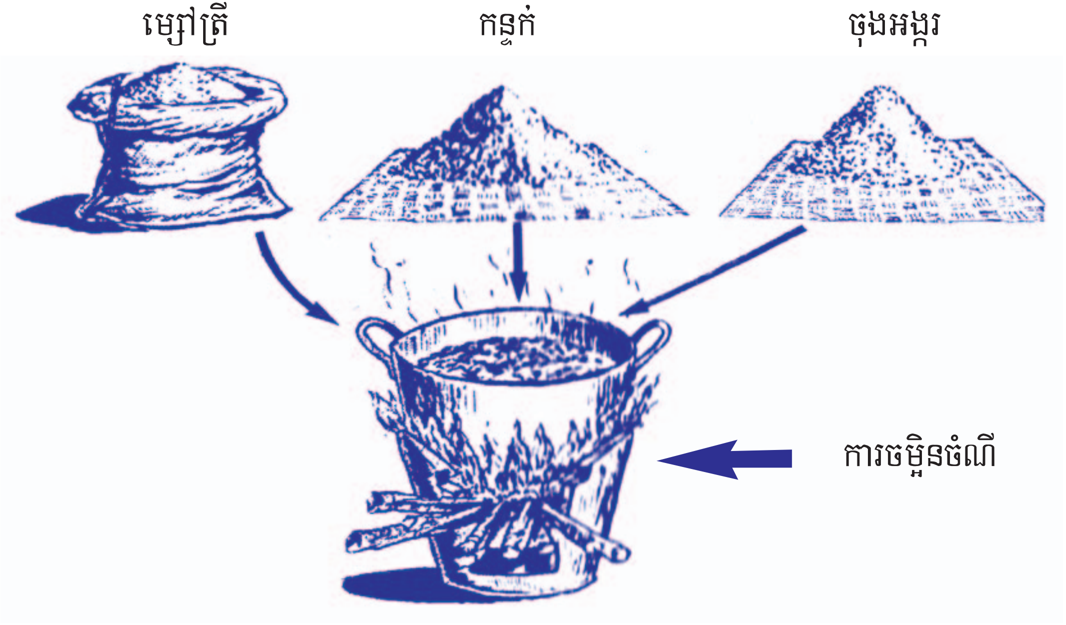

ជាទូទៅកសិករភាគច្រើន តែងតែផ្តល់កន្ទក់ឱ្យត្រីស៊ី ។ តាមបទពិសោធន៍ដែលបានស្រាវជ្រាវ បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការផ្តល់ចំណីកន្ទក់ម៉ត់អស់ ៥ គីឡូក្រាម ទទួលផលត្រីបាន ១ គីឡូក្រាម ។ ដូចច្នេះគួរចៀសវាងការផ្តល់ចំណីកន្ទក់សុទ្ធដោយការបាចទៅលើផ្ទៃស្រះ នាំឱ្យខាតបង់គួរយកកន្ទក់ចម្អិនជាម្សៅត្រី និងចុងអង្ករឱ្យឆ្អិនរួចទុកឱ្យត្រជាក់ទើបដាក់ឱ្យត្រីស៊ីជាការប្រសើរ ។

៦. ការគ្រប់គ្រងស្រះចិញ្ចឹមត្រី

ដើម្បីឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីទទួលបានជោគជ័យ យើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើកត្តាមួយចំនួនបន្ថែមទៀតដូចជា :

- ត្រួតពិនិត្យភ្លឺស្រះក្រែងមានធ្លុះធ្លាយ បាក់ស្រុត....ដើម្បីចៀសវាងការលេចទឹក
- ពិនិត្យគុណភាពទឹកស្រះ ធ្វើឱ្យមានពណ៌បៃតងជានិច្ច

រូបភាពសត្វល្អិតបង្កំតុងក្នុងស្រះ

ការត្រួតពិនិត្យសត្វបង្កំតុងក្នុងស្រះ

- សំអាតស្មៅ ដែលដុះតាមខាងៗស្រះ
- សំអាតរុក្ខជាតិទឹកដែលមិនចាំបាច់ចេញពីស្រះត្រី

ការស្រង់យកដើមកំប្លោកចេញពីស្រះ

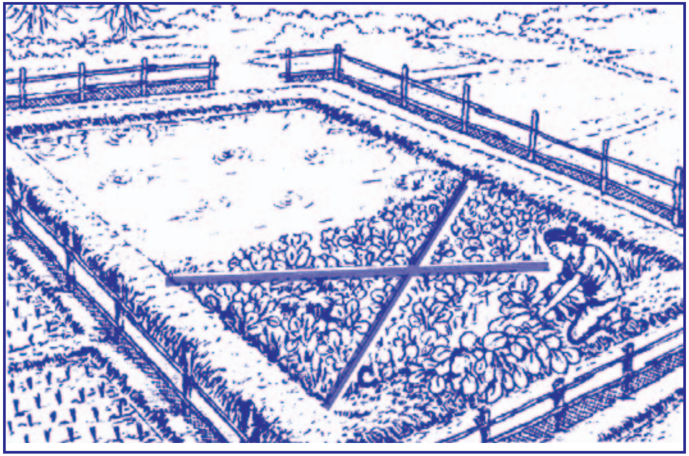

❒ ពិនិត្យ និងកំចាត់សត្វដែលបំផ្លាញត្រីក្នុងស្រះមានដូចជា ពស់ កង្កែប សត្វក្រចាត...

❒ បើឃើញត្រីមានជំងឺ ឬ សត្វងាប់ ត្រូវស្រង់យកចេញជាបន្ទាន់

❒ នៅពេលព្រឹកប្រលឹមប្រសិនបើឃើញត្រីងើបច្រើនមានសកម្មភាពហែលខុសពីធម្មតា (មិនផ្អើល) នោះ បញ្ជាក់ថា ត្រីខ្វះខ្យល់ដកដង្ហើម ឬ ត្រីពុល ។ ជួបប្រទេះករណីដូចនេះ ត្រូវធ្វើទឹកស្រះឱ្យមានចលនា ឬ បូមទឹកថ្មីមានគុណភាពល្អបន្ថែមបញ្ចូលទៅក្នុងស្រះ និងត្រូវផ្អាកការផ្តល់ចំណី និងជីមួយរយៈពេលសិន ។

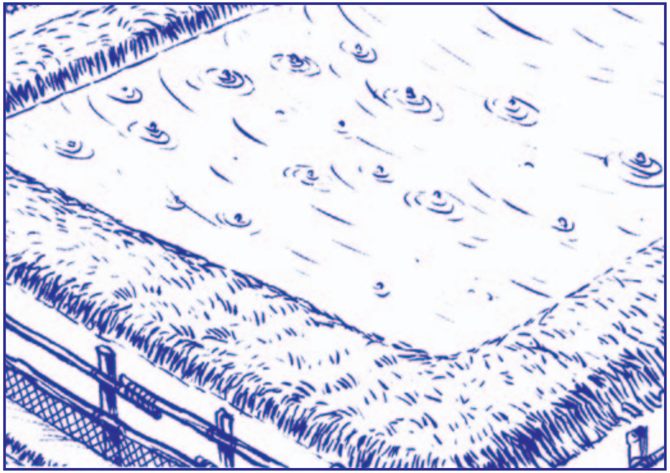

ត្រីពុលខ្វះខ្យល់អុកស៊ីសែន

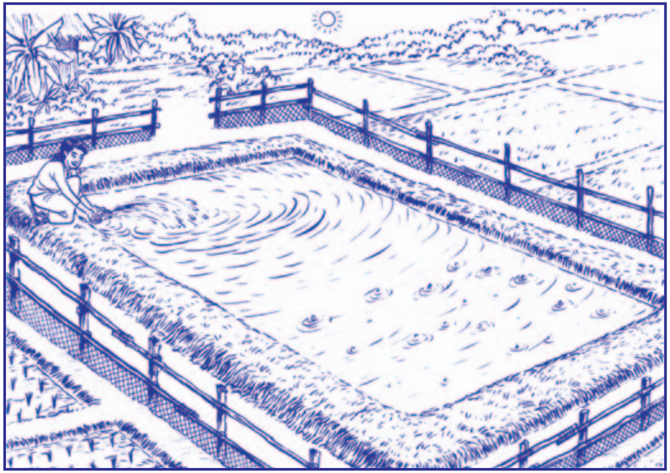

បាចទឹកក្នុងស្រះត្រីពេលឃើញត្រីពុល

កត្តាដែលត្រូវចៀសវាង

- មិនត្រូវអោយគោ ក្របី ជ្រូក ឬ សកម្មភាពផ្សេងៗដែលធ្វើឱ្យល្អក់ទឹកស្រះ
- មិនត្រូវឱ្យកាកសំណល់ផ្សេងៗដូចជា ត្រឡោកដូង សំបកផ្លែឈើ និងរុក្ខជាតិចូលក្នុងស្រះ
- មិនត្រូវប្រើសារជាតិពុលផ្សេងៗ ដូចជា ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតចង្រៃ ឬ ម្សៅសាប៊ូ នៅក្នុង និងជុំវិញស្រះ

❐ មិនត្រូវត្រាំស្លឹកត្នោត ឈើ ឬស្សី ឬ រុក្ខជាតិផ្សេងៗ ដែលធ្វើឱ្យទឹកស្រះចិញ្ចឹមត្រីមានជាតិពុល

ហាមបោកគក់ខោអាវក្នុងស្រះ ចិញ្ចឹមត្រី

ហាមត្រាំស្លឹកត្នោត ឬ ស្លឹកឈើ ក្នុងស្រះចិញ្ចឹមត្រី

ហាមលាងសម្ភារៈថ្នាំពុល ក្នុងស្រះចិញ្ចឹមត្រី

៧. ការប្រមូលផល

ក. ការប្រមូលផលរំលស់

ក្រោយពីចិញ្ចឹមបានរយៈពេល ៣ ខែ ឡើងទៅ អាចចាប់ផ្តើមចាប់ត្រីដែលមានទំហំធំហួបជាបណ្តើរៗ ។

❐ ការចាប់ត្រីរំលស់នេះអាចធ្វើឱ្យត្រីដែលនៅសល់ក្នុងស្រះមានការលូតលាស់លឿន

❒ ការចាប់ត្រីហូបប្រចាំថ្ងៃ អាចប្រើឧបករណ៍ដូចជា សន្ទូច សំណាញ់ ឬ អួន

❒ ចំពោះត្រីទីឡាព្យ៉ា បើអ្នកប្រមូលផលរំលស់ដោយចាប់ត្រីមេធំៗ ហូបមុននោះមិនល្អទេ បើសិនជាអ្នកចង់ទុកវាធ្វើត្រីមេពូជ ត្រូវទុកត្រីមេដំបូង ព្រោះកូនត្រីរបស់វាធំមិនទាន់បានស្រួលបួលផង វាក៏ចាប់ផ្តើមផ្តើតកូនតទៀតហើយ ដែលធ្វើឱ្យត្រីកាន់តែតូចទៅៗ ។

ការស្ទូចត្រីចាប់ហូបប្រចាំថ្ងៃ

ការបង់សំណាញ់ចាប់ត្រីហូបប្រចាំថ្ងៃ

ខ. ការប្រមូលផលទាំងស្រុង

- ❒ ត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលត្រីមានតម្លៃថ្លៃ នៅពេលមានតម្រូវការចាំបាច់ ឬ នៅពេលស្រះជិតរីងអស់
- ❒ ការប្រមូលផលទាំងស្រុង ធ្វើឡើងដោយប្រើម៉ាស៊ីនបូមទឹក ដើម្បីពង្រីងស្រះចាប់ត្រី
- ❒ មុនពេលបាច ឬ បូមពង្រីងស្រះ ចាំបាច់ត្រូវត្រៀមឧបករណ៍ សម្ភារៈសម្រាប់ប្រស់ត្រីជាមុនសិន
- ❒ ក្រោយពេលប្រមូលផលត្រីហើយអ្នកគួតែស្តារភក់បាតស្រះ និងជួសជុលស្រះ ឱ្យបានល្អទាន់ពេលដីនៅសើម

សម្រាប់ការដាក់ចិញ្ចឹមត្រីទៀតជាបន្តទៀត ។

សកម្មភាពប្រមូលផលត្រីទាំងស្រុង ដើម្បីលក់ និងសម្រាប់ទុកហូប

៨. ការកត់ត្រាចំណាយ និងចំណូល

ការកត់ត្រាគួរតែកត់ឱ្យបានម៉ត់ចត់តែស្រសើរ ព្រោះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ អាចឱ្យយើងដឹងពីការចំណាយ និងចំណូលថវិការ ក្នុងរយៈពេលចិញ្ចឹមត្រី។

តារាងចំណាយ

ល.រ	ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ	ប្រភេទមុខចំណាយ	ចំនួន	តម្លៃ/ឯកតា	តម្លៃសរុប	ផ្សេងៗ
		បូមទឹកចេញ និងចូលស្រះ				
		ទិញកំបោរ				
		ជីគីមី				
		កូនត្រីពូជ				
		ចំណី				
		ឈ្នួលដឹកជញ្ជូនកូនត្រី				

តារាងចំណូល

ល.រ	ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ	ប្រភេទមុខចំណូល	ចំនួន	តម្លៃ/ឯកត្តា	តម្លៃសរុប	ផ្សេងៗ
		លក់កូនត្រីទីឡាព្យ៉ា				
		ត្រីចាប់ហូប				
		ត្រីឱ្យគេ				
		លក់ត្រីសាច់				
		ត្រីទុកពូជ				

៩. កត្តាសំខាន់ៗដែលធ្វើឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីទទួលបានជោគជ័យ

- ❒ ត្រូវជ្រើសរើសទីតាំង និងជីកស្រះឱ្យបានសមស្រប និងមានពន្លឺថ្ងៃគ្រប់គ្រាន់
- ❒ ស្រះត្រូវមានភ្លឺព័ទ្ធជុំវិញ ខ្ពស់ មាំ និងដាំស្មៅ ដើម្បីកាត់បន្ថយការហូរច្រោះ
- ❒ ត្រូវរៀបចំស្រះឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបច្ចេកទេស មុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម
- ❒ ពេលបង្ហូរទឹកចូលស្រះ ត្រូវចងស្បៃ នឹងមាត់បំពង់ ដើម្បីការពារត្រីកាច និងសត្វផ្សេងៗស៊ីកូនត្រី
- ❒ ត្រូវដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមនៅពេលស្រះមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ (ដើមរដូវភ្លៀង)

- កូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមត្រូវមានសុខភាពល្អ ប្រវែងពី ៥ ទៅ ៦ សង់ទីម៉ែត្រ ឬ ៣ ថ្នាំងដៃស
- ចំនួនកូនត្រីចិញ្ចឹមត្រូវដាក់ពី ៣ ទៅ ៤ ក្បាល ក្នុង ១ ម៉ែត្រការ៉េ
- ដាក់ចិញ្ចឹមត្រីច្រើនប្រភេទ ដើម្បីប្រើអស់លទ្ធភាពចំណីដែលមាននៅក្នុងស្រះ
- ការដាក់ជីជាប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យទឹកស្រះមានពណ៌បៃតង ជាកត្តាសំខាន់ណាស់ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីធំធាត់ល្អ
- គួរផ្តល់ចំណីបន្ថែមដែលមានគុណភាពល្អ និងទៀងទាត់ពេលវេលា
- ត្រូវសំអាតរុក្ខជាតិទឹក (ព្រលិត ឈូក កំប្លោក ចកធំ...) ឱ្យអស់ពីក្នុងស្រះ ។

ផ្នែកទី ២ : បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ

ផលប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ

អត្ថប្រយោជន៏ជាច្រើនដែលទទួលបានពីការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ រួមមានដូចខាងក្រោម:

- ❒ កាត់បន្ថយការចំណាយថវិការសម្រាប់ការទិញថ្នាំគីមីសម្លាប់សត្វល្អិត ដោយសារត្រីស៊ីសត្វល្អិតទាំងនោះ
- ❒ មិនចំណាយកម្លាំងពលកម្មសំអាតស្មៅក្នុងស្រែ ដោយសារត្រីស៊ីស្មៅ ឬ រុក្ខជាតិដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ដំណាំស្រូវ
- ❒ លាមកត្រីជាជីធម្មជាតិដ៏ល្អសម្រាប់ការលូតលាស់ដំណាំស្រូវ
- ❒ ការដាក់ជីដល់ដំណាំស្រូវ បានធ្វើឱ្យសម្បូរចំណីធម្មជាតិដល់ត្រីទៀតផង
- ❒ ផ្កា និងគ្រាប់ស្រូវដែលជ្រុះទៅក្នុងស្រែ ជាចំណីរបស់ត្រី
- ❒ ជួយកាត់បន្ថយការចំណាយថវិការសម្រាប់ទិញចំណីបន្ថែមឱ្យត្រី
- ❒ ធ្វើឱ្យដីស្រែមិនហាប់ ស្រូវបែកគុម្ពល្អ ដោយសារការរកចំណីរបស់ត្រី

- ទិន្នផលស្រូវកើនឡើងជាងមុន (ប្រមាណពី ១០ ទៅ ១៥ ភាគរយ ធៀបជាមួយផលស្រូវដែលមិនបានដាក់ត្រីចិញ្ចឹម)
- ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ យើងទទួលបានផលស្រូវ និងផលត្រី
- កាត់បន្ថយការចំណាយថវិការទិញត្រីពីផ្សារហូប មិនតែប៉ុណ្ណោះបានផលត្រីលក់ និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងក្នុងគ្រួសារ
- អ្នកដែលគ្មានដីជីកស្រះចិញ្ចឹមត្រី ក៏អាចចិញ្ចឹមត្រីនៅក្នុងស្រែបានដែរ ។

ប្រភពធនធានសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ

- មានចំណេះដឹងក្នុងការចិញ្ចឹមត្រី
- មានកម្លាំងពលកម្មក្នុងការថែទាំស្រែចិញ្ចឹមត្រី
- មានស្រែជាប់ផ្ទះងាយស្រួលគ្រប់គ្រង និងទឹកគ្រប់គ្រាន់រយៈពេល ៦ ខែ
- មានកូនត្រីពូជដាក់ចិញ្ចឹម
- មានកាកសំណល់កសិដ្ឋាន ឬ ប្រភពធនធានកសិដ្ឋានបន្ថែមដូចជា ជីលាមកសត្វ និងកន្ទក់ជាដើមន។

១. លក្ខណៈស្រែ

ក. ការជ្រើសរើសទីតាំងស្រែចិញ្ចឹមត្រី

ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ ស្រែគួរជ្រើសរើសទីតាំងសមស្រប ដូចខាងក្រោម៖

❐ នៅជិតប្រភពទឹក

❐ នៅជិតផ្ទះងាយស្រួលគ្រប់គ្រង។ ក្នុងករណីស្រែនៅឆ្ងាយពីផ្ទះវិញ យើងក៏អាចចិញ្ចឹមត្រីបានដែរ គ្រាន់តែលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងប៉ុណ្ណោះ

❐ ជាប្រភេទស្រែជម្រៅតែមិនលិចទឹកជំនន់នៅរដូវវស្សា

❐ ជ្រើសរើសស្រែដែលមានគុណភាពដីល្អ ទឹកមិនភ្លាវ ឬ មិនជូ និងមិនសូវជ្រាបទឹក (ដក់ទឹកបានយូរ) ។

ខ. លក្ខណៈស្រែចិញ្ចឹមត្រី

❐ ស្រែចិញ្ចឹមត្រីមានទំហំប៉ុនណាក៏អាចចិញ្ចឹមត្រីបានដែរ តែគួរមានពីទំហំ ១០០ ម៉ែត្រការ៉េឡើងទៅ

❐ ស្រែដែលមានទំហំធំល្មម ធ្វើឱ្យងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង និងសមស្របដល់ការចិញ្ចឹមត្រីបានធំធាត់

❐ ក្នុងស្រែត្រូវជីកជាប្រឡាយ ឬ កូនស្រះសម្រាប់ជាជម្រកត្រីនៅពេលមានកម្ដៅថ្ងៃ និងងាយស្រួលក្នុងការប្រមូលផលត្រី

❐ ស្រែត្រូវមានទឹកជម្រៅសមស្របពី ០.៣ ម៉ែត្រ ទៅ ០.៥ ម៉ែត្រ

❐ ស្រែត្រូវមានភ្លឺខ្ពស់ និងមាំល្អ ដើម្បីការពារទឹកលិចស្រែ

❐ គួរដាំស្មៅនៅតាមភ្លឺស្រែ ដើម្បីកាត់បន្ថយការហូរច្រោះ

❐ បាតស្រែត្រូវរាបស្មើរ ហើយមានជម្រាលទៅជ្រុងម្ខាង ដើម្បីងាយស្រួលពង្រើង និងប្រមូលផលត្រី

❐ នៅតាមភ្លឺស្រែគួរបង្កប់បំពង់ សម្រាប់បង្ហូរទឹកចេញពីស្រះនៅពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ច្រើន ។

ប្រព័ន្ធប្រឡាយក្នុងស្រែចិញ្ចឹមត្រី

គ. របៀបជីកជម្រកត្រីក្នុងស្រែ

ដើម្បីឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីដំណើរការបានល្អ និងទទួលបានទិន្នផលត្រី និងស្រូវកាន់តែខ្ពស់នោះ យើងត្រូវរៀបចំក្នុងស្រែយ៉ាងណាឱ្យមានជាជម្រកសម្រាប់ត្រីរស់នៅក្នុងទឹកជ្រៅ និងដើម្បីងាយស្រួលប្រមូលផល ។ ដូចនេះយើងត្រូវរៀបចំជាប្រព័ន្ធប្រឡាយ ឬ ស្រះនៅក្នុងស្រែ ដូចរូបភាពបង្ហាញខាងក្រោមឱ្យបានសមស្របទៅនិងលក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ត្រីដែលអាចឱ្យវារស់នៅ និងលូតលាស់ធំធាត់បានល្អ ។ប្រព័ន្ធស្រែចិញ្ចឹមត្រីឬជម្រកត្រីក្នុងស្រែត្រូវរៀបចំដូចខាងក្រោមនេះ

គ.១ លក្ខណៈប្រព័ន្ធស្រែចិញ្ចឹមត្រី

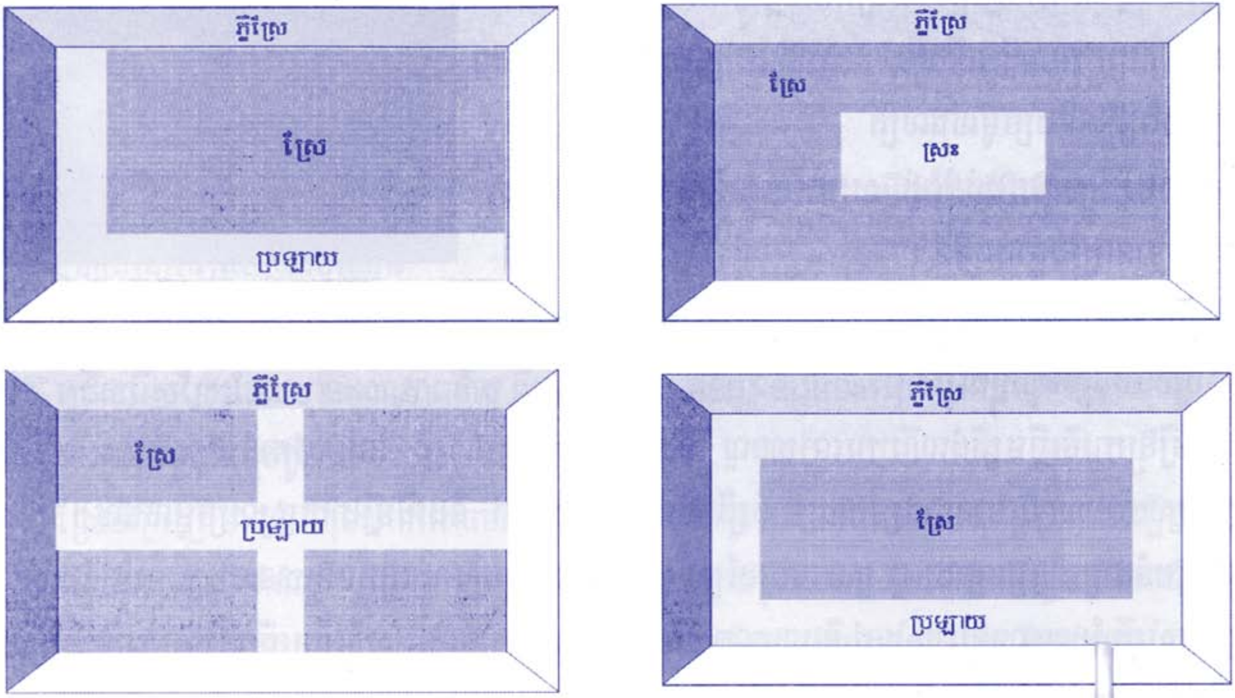

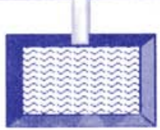

ការរៀបចំប្រព័ន្ធស្រែចិញ្ចឹមត្រី

គ.២ ភ្លឺស្រែ

ត្រូវរៀបចំភ្លឺស្រែឱ្យបានរឹងមាំល្អ ដូចខាងក្រោម៖

❒ ទំហំទទឹងខ្នងភ្លឺស្រែ : ១ ទៅ ២ ម៉ែត្រ

❒ កម្ពស់ភ្លឺស្រែពី : ០.៥ ទៅ ០.៦ ម៉ែត្រ

❒ ភ្លឺស្រែត្រូវមានកម្ពស់ខ្ពស់ជាងកម្ពស់ផ្ទៃទឹកក្នុងស្រែដែលខ្ពស់បំផុតពី : ២០ ទៅ ៣០ សង់ទីម៉ែត្រ ។

អត្ថប្រយោជន៍នៃភ្លឺស្រែ

❒ ការពារត្រីចេញទៅក្រៅស្រែ

❒ រក្សាការពារទឹកនៅក្នុងស្រែ

❒ នៅលើខ្នងភ្លឺស្រែអាចដាំបន្លែផ្សេងៗបានដូចជា : ននោង ឪឡឹក ល្ពៅ ម្ទេស ជី ស្លឹកគ្រៃ និងដាំណាំមានប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត... ។

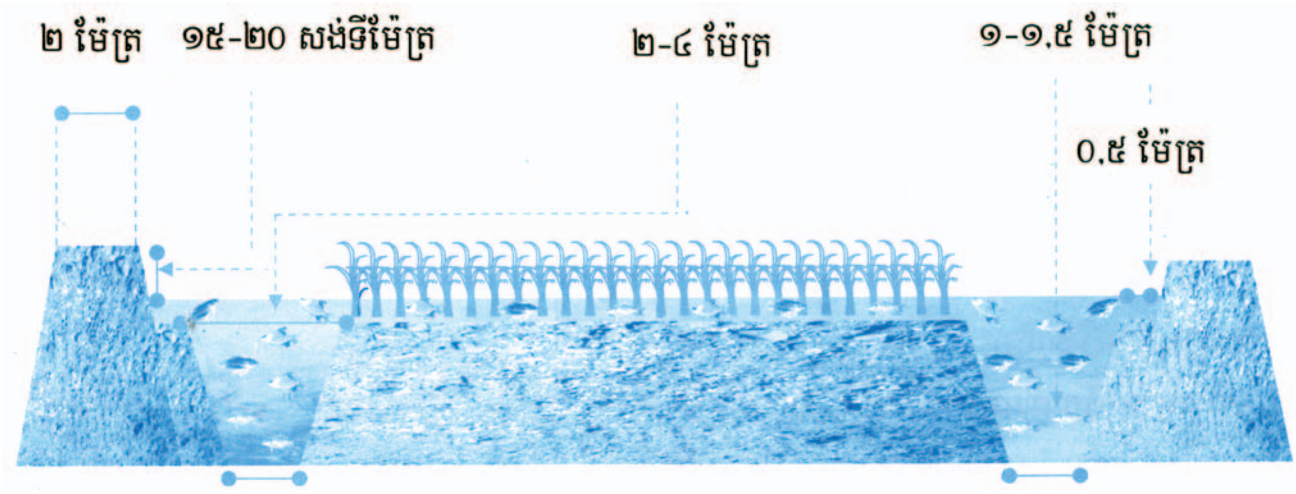

មុខកាត់ទទឹងប្រព័ន្ធស្រែចិញ្ចឹមត្រី

គ.៣ ប្រព័ន្ធប្រឡាយក្នុងស្រែ

- ប្រព័ន្ធប្រឡាយគួរឃ្លាតចេញពីភ្លឺស្រែចម្ងាយ ០.៥ ម៉ែត្រ ដើម្បីចៀសវាងការបាក់ដីភ្លឺស្រែចូលប្រឡាយ
- រៀបចំប្រព័ន្ធប្រឡាយឱ្យមានទំហំមាត់ពីលើ ២ ទៅ ៤ ម៉ែត្រ
- រៀបចំស្តារបាតប្រព័ន្ធប្រឡាយឱ្យមានទំហំពី ១ ទៅ ១.៥ ម៉ែត្រ

- ជីកជម្រៅប្រព័ន្ធប្រឡាយពី 0.៨ ទៅ ១.0 ម៉ែត្រ
- គួររៀបចំក្រឡាផ្ទៃប្រព័ន្ធប្រឡាយសរុបពី ១៥ ទៅ ២០ ភាគរយ នៃក្រឡាផ្ទៃដីស្រែសរុប ។

អត្ថប្រយោជន៍នៃប្រព័ន្ធប្រឡាយ

ការរៀបចំប្រព័ន្ធប្រឡាយក្នុងស្រែ

- សម្រាប់បំប៉នកូនត្រីតូចៗក្នុងអំឡុងពេលកំពុងភ្ជួររាស់ដីស្រែ និងកំពុងស្ទូងរួច
- ជាជម្រកសម្រាប់ត្រីជ្រកកោននៅពេលថ្ងៃក្តៅ
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការប្រមូលផលត្រីនៅពេលសម្រកទឹកចេញពីស្រែ
- និងជាប្រយោជន៍ដល់ការយកទឹកសម្រាប់ស្រោចស្រពដំណាំនៅលើភ្លឺស្រែ ។

គ.៤ ទ្វារទឹក

- ស្រែនីមួយៗគួរបង្កើតឱ្យមានទ្វាទឹក ឬ បង្កប់បំពង់ទឹកចំនួនពី ១ ទៅ ២ កន្លែង
- ទ្វាទឹកទាំងនោះ អាចធ្វើពីស៊ីម៉ង់ត៍ និងទុយោជ័រ... ទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ។

អត្ថប្រយោជន៍នៃទ្វាទឹក

- ❒ សម្រាប់បើកទឹកបញ្ចូលទៅក្នុងស្រែ
- ❒ សម្រាប់បញ្ចេញ ឬ បញ្ចូលទឹកនៅក្នុងស្រែ ក្នុងករណីចាំបាច់ដូចជា នៅពេលត្រីពុល ពេលច្រូតកាត់ប្រមូលផលស្រូវ និងប្រមូលផលត្រី ។

២. ការរៀបចំស្រែមុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម

ក. ការប្រើប្រាស់កំបោរ

មុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម ១ សប្តាហ៏ យើងត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធប្រឡាយឱ្យបានល្អ ដូចរបៀបខាងក្រោម ដើម្បីកំចាត់ចោលនូវរាល់សត្វចង្រៃ ដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ត្រី និងពពួកមេរោគមួយចំនួន ។

- ❒ បូមទឹកពង្រើងចេញពីប្រឡាយ រួចបាចកំបោរសក្នុងបរិមាណពី ១០ ទៅ ១៥ គីឡូក្រាម,១០០ ម៉ែត្រការ៉េនៃផ្ទៃប្រឡាយ
- ❒ បន្ទាប់ពីបាចកំបោររួច ត្រូវហាលពន្លឺថ្ងៃរយៈពេលពី ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃ
- ❒ ករណីគុណភាពទឹកមានជាតិជូរនោះធ្វើឱ្យកម្រិតប៉េហាស់ (pH) ទាបជាង ៥ ដូច្នេះយើងត្រូវបង្កើតបន្ថែមបរិមាណកំបោរសទ្វេដង ប្រមាណពី ២០ ទៅ ៣០ គីឡូក្រាម ,១០០ម៉ែត្រការ៉េនៃផ្ទៃប្រឡាយ ។

៦. ការប្រើប្រាស់ជី

❒ បន្ទាប់ពីបាចកំបោរស និងហាលពន្លឺថ្ងៃរយៈពេលពី ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃ រួចយើងប្រើជី ។ ប្រភេទជីដែលកសិករអាចប្រើបានល្អ និងមិនចាំបាច់ចំណាយថវិការ គឺជីលាមកសត្វ បរិមាណដែលត្រូវប្រើប្រាស់ពី ២៥ ទៅ ៤0 គីឡូក្រាម ១00មម៉ែត្រការ៉េ នៃផ្ទៃប្រឡាយ រួចបញ្ចូលទឹកជម្រៅពី 0.១ ទៅ 0.៤ ម៉ែត្រ ហើយហាលពន្លឺថ្ងៃរយៈពេលពី ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃ ទើបបញ្ចូលទឹកបង្គ្រប់ (ជម្រៅ 0.៨ ម៉ែត្រ) ។

❒ ជីលាមកសត្វដែលអាចប្រើប្រាស់បានរួមមានដូចជា: គោ ជ្រូក មាន់ ទា ។ល ។

❒ ការបាចជីលាមកសត្វជាប្រយោជន៏ដល់ការជួយបន្សាបជាតិជូរផង និងជួយបង្កើនបរិមាណចំណើធម្មជាតិឱ្យកាន់ច្រើនដល់ត្រីស៊ុ ខណៈពេលដែលទើបលែងចូលប្រឡាយដំបូង ។

គ. ការរៀបចំស្រែ មុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

គ.១ កម្រិតទឹកក្នុងស្រែ

❒ គួររក្សាទុកទឹកទាបបំផុតនៅក្នុងប្រឡាយ 0.៨ ម៉ែត្រ ពីព្រោះថា ករណីកម្រិតទឹកទាបជាងនេះអាចបណ្តាលឱ្យត្រីពុល ឬ ងាប់បាននៅពេលថ្ងៃក្តៅខ្លាំង

❒ កម្រិតទឹកក្នុងស្រែត្រូវបង្កើនបន្ថែមជាបណ្តើរៗឱ្យកាន់តែជ្រៅ ស្របពេលជាមួយនិងការលូតលាស់របស់ស្រូវនឹងត្រីកាន់តែធំ ដូចបានបង្ហាញតាមរយៈរូបភាពខាងក្រោមៈ

ដំណាក់កាលទើបនិងស្ងួតរួច (មិនទាន់ដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម)

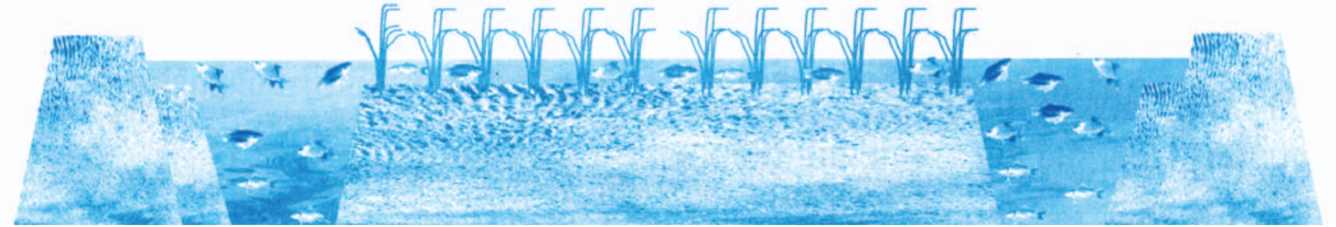

ដំណាក់ការសន្ទងបែកគុម្ព (អាចដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមបាន

គ.២ ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពទឹក

គួរធ្វើការត្រួតពិនិត្យគុណភាពទឹកមុនដាក់ត្រីចិញ្ចឹម ព្រោះថាបើចំណើគុណភាពទឹកក្នុងស្រែ ឬ ប្រឡាយមានរស-ជាតិជូរ ឬភ្លាវ នោះយើងមិនអាចធ្វើការចិញ្ចឹមត្រីបានទេ។ ដូចច្នេះ មុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម យើងត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យគុណ-ភាពទឹកជាមុនសិន ដូចបានជម្រាបជូនវិធីសាស្រ្តសាមញ្ញៗតាមបែបលក្ខណៈគ្រួសារខាងក្រោមនេះ :

❒ ជាបឋម សាកល្បងភ្លក់គុណភាពទឹកនៅក្នុងស្រែ ឬប្រឡាយ បើករណីសង្កេតមើលឃើញថា មានរសជាតិជូរ ឬ ភ្លាវនោះបញ្ជាក់ថាមិនល្អសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រីទេ

❒ ម្យ៉ាងទៀត យើងអាចដឹងបានពីគុណភាពទឹក ដោយគ្រាន់តែស្ដោះទឹកមាត់ស៊ីស្លាម្លូទៅលើផ្ទៃទឹក បើសង្កេតឃើញថា នៅតែរក្សាពណ៌ក្រហមដដែរនោះបញ្ជាក់ថា គុណភាពទឹកល្អសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រី។ តែផ្ទុយទៅវិញករណីទឹកប្រែពណ៌ពីក្រហមទៅជាពណ៌ខ្មៅនោះបញ្ជាក់ថា ទឹកមានជាតិជូរ ឬ ភ្លាវ ហើយមិនអាចចិញ្ចឹមត្រីបានទេ ។ ករណីនេះយើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើការរៀបចំកែប្រែគុណភាពទឹកអោយបានល្អ គ្មានជាតិជូរ ឬ ភ្លាវតាមរយៈកាប្រើប្រាស់កំបោរ និងជីលាមកសត្វ ជាកត្តាសំខាន់ដូចបានបង្ហាញជូនលម្អិតខាងលើ។

៣. ការដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

ក. ប្រភេទត្រីជ្រើសរើសដាក់ចិញ្ចឹម

ជាប្រភេទត្រីដែលមានលក្ខណៈ ជីវសាស្ត្រសមស្របទៅ និង លក្ខណៈស្រែ ពោលគឺជាប្រភេទត្រីមានការលូតលាស់លឿនក្នុងការចិញ្ចឹមរយៈពេលខ្លីចន្លោះពីការស្ទូងរួចរហូតដល់ពេលច្រូតកាត់ប្រមូលផលស្រូវ និងជាប្រភេទត្រីធន់ទៅនិង លក្ខខណ្ឌទឹករាក់នៅក្នុងស្រែ ព្រមទាំងអាចស៊ីចំណីធម្មជាតិដែលមានស្រាប់នៅក្នុងស្រែ។ លើសពីនេះទៀត ក៏ជាប្រភេទត្រីមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់នៅលើទីផ្សារដែរ ។

ប្រភេទត្រីទាំងនេះរួមមានៈ ត្រីឆ្ពិន ត្រីកន្ធរ កង្កុង ត្រីទីឡាព្យ៉ា ត្រីកាបសាមញ្ញ ឬ ត្រីកាបឥណ្ឌា ។ល ។

ត្រីឆ្ពិន

ត្រីកាបសាមញ្ញ

ត្រីកន្ធរ

ត្រីម្រឹហ្គាល

ត្រីទីឡាព្យ៉ា

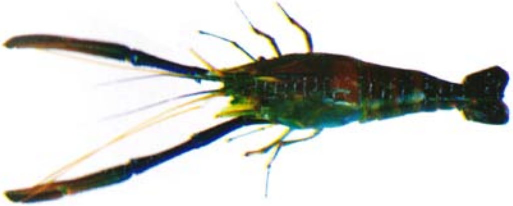

បង្កង

៩. ចំនួន និងទំហំកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម

ចំនួនកូនត្រីដែលត្រូវដាក់ចិញ្ចឹមនៅក្នុងប្រព័ន្ធស្រែ គឺជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ដែលទាក់ទងទៅនិងលក្ខខណ្ឌជីវិតរស់នៅរបស់ត្រីដូចជា កត្តាគុណភាពទឹក ចំណីធម្មជាតិ និងការលូតលាស់ធំធាត់។ ដូចបានជម្រាបជូននៅខាងដើមរួចមកហើយថាត្រីសម្រាប់ចិញ្ចឹមនៅក្នុងស្រែជាប្រភេទត្រីដែលមានចរិតស៊ីចំណីធម្មជាតិមានស្រាប់នៅក្នុងស្រែ ដូចនេះយើងមិនអាចដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមច្រើនក្បាលក្នុង ១ ម៉ែត្រការ៉េបានទេ។ យើងអាចដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមបាននូវកម្រិតដង់ស៊ីតេទាបចន្លោះពី ១ ទៅ ២ ក្បាល,ម^{២} នៃក្រឡាផ្ទៃសរុបទាំងស្រែ និងប្រឡាយ ។

ម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែទទួលបានជោគជ័យ កូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមត្រូវមានសុខភាពល្អ និងមានទំហំធំប្រ-វែងពី ៥ ទៅ ៦ សង់ទីម៉ែត្រ ឬ ៣ ថ្នាំងថៃ ដើម្បីឱ្យកូនត្រីគេចផុតពីសត្រូវ ដែលធ្វើឱ្យកូនត្រីមានអត្រារស់ច្រើន និងធ្វើឱ្យកូនត្រីមានការលូតលាស់ធំធាត់ឆាប់រហ័ស ។

តាមលទ្ធផលទទួលបានពីការអនុវត្តជាក់ស្តែង នៅតាមបណ្តាប្រទេសជិតខាង ក៏ដូចនៅប្រទេសកម្ពុជា ប្រភេទនិងចំនួនកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម ដូចក្នុងតារាងខាងក្រោម ៖

តារាងបរិមាណកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមតាមប្រភេទត្រីនីមួយៗ

ល.រ	ប្រភេទត្រី	ទំហំកូនត្រី	ត្រីដាក់ចិញ្ចឹម	បរិមាណកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម
១	ទីឡាព្យ៉ា	៤-៦ សង់ទីម៉ែត្រ	២០-៤០ ភាគរយ	១ ទៅ ២ ក្បាល/ម^{២}
២	ឆ្ពិន	៤-៦ សង់ទីម៉ែត្រ	៤០-៥០ ភាគរយ	
៣	កន្ធរ ឬ បង្កង	៣-៥ សង់ទីមែត្រ	៥-១០ ភាគរយ	
៤	កាបសាមញ្ញ ឬ កាបឥណ្ឌា	៦-៨ សង់ទីម៉ែត្រ	១០-២០ ភាគរយ	

គ. ពេលវេលាដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

ជាទូទៅនៅប្រទេសកម្ពុជាយើងកសិករចាប់ផ្ដើមចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែនៅរដូវវស្សា នៅពេលមានភ្លៀងធ្លាក់គ្រប់គ្រាន់ល្មមសមស្របនៅតាមវាលស្រែ។ ម្យ៉ាងទៀតយើងអាចលែងកូនត្រីចូលស្រែចិញ្ចឹមត្រីបាន ក្រោយពេលស្ទូងរួចរយៈពេលពី ១០ ទៅ ១៥ ថ្ងៃ ឬ ជាការប្រសើរបំផុតក្រោយពេលសន្ទូងបែកគុម្ពនៅថ្ងៃទី ២០ ទៅ ២៥ ដើម្បីចៀសវាងកូនត្រីស៊ីពន្លកស្រូវទើបស្ទូងរួច ។

និយាយរួម យើងអាចកំណត់ពេលវេលាលែងកូនត្រីបានច្បាស់លាស់អាស្រ័យដោយ ៖

- ❒ មានប្រភពទឹកគ្រប់គ្រាន់ក្នុងប្រឡាយ និងក្នុងស្រែ
- ❒ ទឹកក្នុងប្រឡាយ និងក្នុងស្រែមានពណ៌បៃតងខ្ចី
- ❒ ប្រភពកូនត្រីពូជអាចរកទិញបាននៅក្នុងតំបន់របស់ខ្លួន និងទិញពីកន្លែងដទៃទៀត ។

ឃ. ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី

ជាទូទៅ កូនត្រីពូជអាចរកទិញពីស្ថានីយ៍រដ្ឋ ឬ ពីកសិដ្ឋានផលិតកូនត្រីឯកជននានាដែលមាននៅក្នុងតំបន់។ របៀបដឹកជញ្ជូនកូនត្រីក្នុងមេរៀននេះ ដូចគ្នានឹងរបៀបដឹកជញ្ជូនកូនត្រីក្នុងមេរៀនបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះ ដែលបានរៀបរាប់ខាងក្រោម ។

ង. របៀបលែងកូនត្រី

ក្រោយពេលដឹកជញ្ជូនមិនគួរលែងកូនត្រីពូជចូលប្រឡាយ ឬស្រែភ្លាមៗនោះទេ ចៀសវាងត្រីពុល ឬ អាចងាប់។ ដូចច្នេះ គួររក្សាកូនត្រីពូជនៅកន្លែងណាដែលត្រជាក់មួយរយៈពេលខ្លីជាមុនសិន បន្ទាប់មកធ្វើការលែងដោយសន្សឹមៗរយៈពេលពី ១៥ ទៅ ២០នាទី ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កូនត្រីមានការបន្សាំទៅនឹងមជ្ឈដ្ឋានទឹកថ្មីនៅក្នុងប្រឡាយ ស្រះ ឬ ស្រែ។

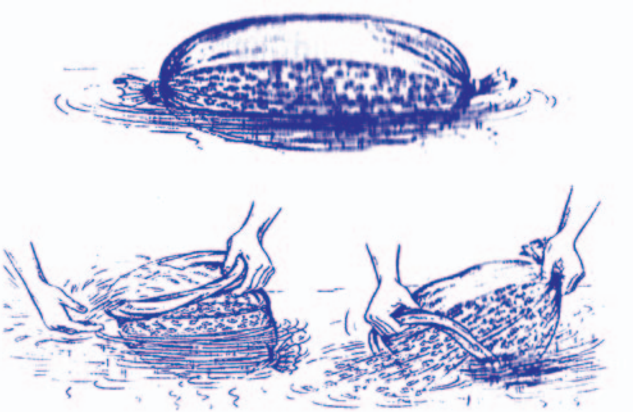

សកម្មភាពលែងកូនត្រីចូលស្រែដែលបានរៀបចំរួចល្អហើយ

៤. ការដាក់ជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម

ការប្រើប្រាស់ជីបន្ថែម ក្រោយពេកដាក់ត្រីចិញ្ចឹមក្នុងស្រែ មានសារៈសំខាន់ដែលចាំបាច់ត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីបានជោគជ័យ ។ ត្រីចិញ្ចឹមមានការលូតលាស់លឿន ដោយសារការដាក់ជីបន្ថែមបានធ្វើឱ្យក្នុងស្រែសម្បូរចំណីធម្មជាតិ ដែលជាចំណីយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ត្រី ។ ម្យ៉ាងទៀត ការប្រើជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹមមានសារៈប្រយោជន៍មិនត្រឹមតែជួយបង្កើនចំណីធម្មជាតិសំរាប់ត្រីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ការលូតលាស់ដើមស្រូវផងដែរ ។ ជាទូទៅការប្រើប្រាស់ជីបន្ថែម យើងត្រូវអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដូចគ្នានឹងការប្រើជីបន្ថែមក្នុងការចិញ្ចឹមត្រីស្រះដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមេរៀនខាងលើ ។

៥. ការផ្តល់ចំណី

ចំពោះប្រភេទត្រីស៊ីចំណីធម្មជាតិចម្រុះ ៖ ត្រូវដាក់ជីលាមកសត្វបន្ថែមជាប្រចាំនៅក្នុងប្រព័ន្ធប្រឡាយ បើករណី យើងឃើញថា ទឹកក្នុងស្រែប្រែពណ៌ពីថ្លាបៃតងខ្ចីទៅជាល្អក់។ ការដាក់ជីលាមកសត្វបន្ថែមនេះ គឺដើម្បីបង្កើនចំណីធម្មជាតិ សម្រាប់ឱ្យត្រីស៊ី។ របៀបប្រើប្រាស់ជីបន្ថែម ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាក្នុងមេរៀនការប្រើជីបន្ថែមក្រោយពេលដាក់កូនត្រី ចិញ្ចឹម។ ក្រោយពីនេះ យើងក៏អាចផ្តល់ចំណីបន្ថែមបានដូចជា ចក កណ្តៀរ ជន្លេន ស្លឹកត្រកួន កន្ទក់ ចុងអង្ករ ដំឡូងមី...។

ចំពោះប្រភេទត្រីស៊ីរុក្ខជាតិ: គួរផ្តល់ចំណីបន្ថែមឱ្យត្រីស៊ីជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ សមាសធាតុចំណីបន្ថែមត្រូវផ្សំពីពពួក បន្លែផ្សេងៗដូចជា ស្លឹកត្រកួន ស្លឹកស្ពៃ និងសាឡាត់... បរិមាណចំណីដែលត្រូវឱ្យត្រីស៊ីប្រមាណពី ២០ ទៅ ២៥ គីឡូក្រាម សម្រាប់ត្រីទម្ងន់សរុប ១០០ គីឡូក្រាម ដោយផ្តល់ឱ្យត្រីស៊ីចំនួន ០២ ដង ក្នុងមួយថ្ងៃ គឺនៅពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច។ ក្រៅពីនេះ យើងក៏អាចផ្តល់ចំណីបន្ថែមផ្សេងៗទៀតដែរ ដែលមានស្រាប់នៅតាមមូលដ្ឋានរបស់កសិករដូចជា កន្ទក់ ចុង អង្ករ កាកសណ្តែកសៀង និងកាកសំណល់ផ្ទះបាយនូវបរិមាណ ១ គីឡូក្រាម ចំណីក្នុងមួយថ្ងៃសម្រាប់ត្រីទម្ងន់សរុប ១០០ គីឡូក្រាម។

៦. ការគ្រប់គ្រងស្រែចិញ្ចឹមត្រី

- ជារៀងរាល់ថ្ងៃត្រូវឧស្សាហ៍ព្យាយាមដើរត្រួតពិនិត្យស្រែចិញ្ចឹមត្រីជាប្រចាំថ្ងៃដូចជា កម្រិតកម្ពស់ទឹកក្នុងស្រែ

ទ្វាទឹក ឬ បំពង់បញ្ចេញបញ្ចូលទឹកក្នុងស្រែ និងភ្លឺស្រែដើម្បីជៀសវាងការធ្លុះធ្លាយដែលនាំឱ្យខ្វះទឹកក្នុងស្រែ និងធ្វើឱ្យត្រីងាប់

❐ ក្រោយពេលស្ទូងសន្ទូងរួចរយៈពេលពី ១០ ទៅ ១៥ ថ្ងៃ ឬ ជាការប្រសើរបំផុតក្រោយពេលសន្ទូងបែកគុម្ពនៅថ្ងៃទី ២០ ទៅ ២៥ ត្រូវបញ្ចូលទឹកបន្ថែមចូលស្រែដោយសន្សឹម១ ដើម្បីឱ្យត្រីចូលទៅក្នុងស្រែរកចំណីស៊ីបាន

❐ ករណីសង្កេតឃើញត្រីងើបក្បាលច្រើននៅលើផ្ទៃទឹកពេលព្រឹកព្រលឹមជាញឹកញាប់នោះ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទឹកថ្មីប្រមាណពី ២០ ទៅ ៣០ ភាគរយ

❐ ត្រូវរក្សាជម្រៅទឹកនៅក្នុងស្រែពី ២០ ទៅ ៣០ សង់ទីម៉ែត្រ (២ ទៅ ៣ តឹក) ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យត្រីមានការលូតលាស់ល្អ ។

៧. ការប្រមូលផល

ជាទូទៅ យើងត្រូវការប្រមូលផលត្រីនៅរដូវប្រាំង ឬ ក្រោយពេលច្រូតកាត់ស្រូវរួច និងគួរធ្វើឡើងស្របពេលនិងតំម្លៃត្រីនៅលើទីផ្សារមានការកើនឡើងខ្ពស់ ។វិធីសាស្ត្រប្រមូលផលត្រីត្រូវគេបានអនុវត្តដូចខាងក្រោមនេះ :

❐ ក្រោយពេលពីចិញ្ចឹមបានរយៈពេលពី ៣ ទៅ ៤ ខែ យើងអាចប្រមូលផលត្រីរំលស់ជាបណ្តើរ១ ដោយប្រើមងនិងអួនអូសចាប់យកត្រីដែលធំ១ពីក្នុងប្រឡាយ និងរក្សាទុកត្រីតូច១ដើម្បីចិញ្ចឹមបន្ត

❐ ប្រមូលផលត្រីសរុប ដោយបូមទឹកសម្រកពីក្នុងស្រែ ដើម្បីឱ្យត្រីចូលក្នុងប្រឡាយ រួចប្រើប្រាស់អួនសម្រាប់អូសចាប់ផលត្រី ។

❒ ការប្រមូលផលត្រីសរុបចុងក្រោយនេះ ក៏យើងអាចប្រមូលតែត្រីធំ និងរក្សាទុកត្រីតូចៗដើម្បីចិញ្ចឹមបន្តនៅក្នុងស្រះ ឬ ប្រឡាយ និងនៅកន្លែងផ្សេងទៀតដែលមានទឹកសម្រាប់ដាក់ត្រីចិញ្ចឹមបន្ត។

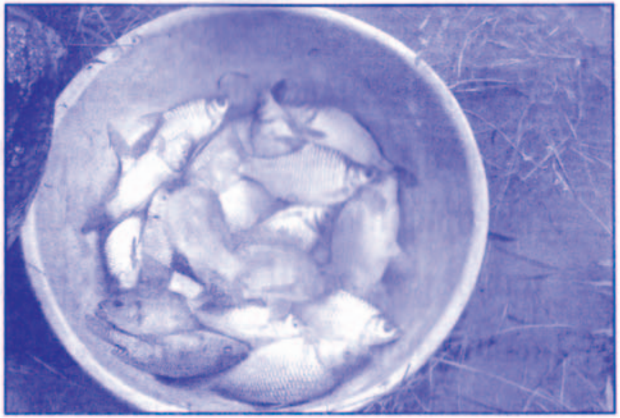

សកម្មភាពប្រមូលផលត្រីសរុបនៅក្នុងស្រែចិញ្ចឹមត្រី

៨. កត្តាសំខាន់ៗដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់

ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រែ កសិករត្រូវយកចិត្តទុកដាក់នូវសកម្មភាពសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោមនេះ:

❒ ត្រូវចៀសវាងដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមមានទំហំតូច ព្រោះនៅក្នុងស្រែមានត្រីកាច និងសត្វកាចផ្សេងៗទៀតដូចជា កង្កែប ពស់ ជាដើម ។

❒ ហាមប្រើថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត ឬ លាងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលផ្សេងៗក្នុងទឹកស្រែ ព្រោះវាធ្វើឱ្យត្រីងាប់

❒ បើមានស្រែអ្នកជិតខាងប្រើថ្នាំគីមីសម្លាប់ដង្កូវស៊ីស្រូវ យើងត្រូវប្រយ័ត្នកុំឱ្យទឹកក្នុងស្រែនោះហូរចូលក្នុងស្រែយើងដែលយើងកំពុងចិញ្ចឹមត្រី ដោយត្រូវលើកភ្លឺស្រែឱ្យខ្ពស់ និងកុំឱ្យធ្លុះធ្លាយ

❒ កុំប្រើប្រភពទឹកដែលសង្ស័យថាមិនល្អបញ្ចូលស្រែ ព្រោះវាអាចមានជាតិពុលដោយការប្រើប្រាស់ថ្នាំគីមី

❒ មិនត្រូវប្រើប្រភេទជីគីមីគ្រាប់ បាចផ្ទាល់ទៅក្នុងស្រែតែម្តងទេ ព្រោះត្រីអាចចាប់យកគ្រាប់ជីទាំងនោះដោយស្មានថាជាចំណីរបស់វាដែលនិងធ្វើឱ្យវាងាប់ឆាប់រហ័ស

❒ ពេលស្ទូងស្រូវ កសិករគួរស្ទូងឱ្យមានចន្លោះឃ្លាតពីគ្នា ២៥ ទៅ ៣០ សង់ទីម៉ែត្រដើម្បីឱ្យត្រីអាចហែលចេញចូលក្នុងដើមស្រូវរកចំណីស៊ីបាន នៅពេលដើមស្រូវដុះរីកបែកគុម្ព

❒ កុំចិញ្ចឹមប្រភេទត្រីកាបស៊ីស្មៅនៅក្នុងស្រែ ព្រោះវាអាចស៊ីដើមស្រូវរបស់លោកអ្នក ។

គន្លឹះសំខាន់ៗមួយចំនួនសម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារ

- ការសំអាតស្រះមុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹម ជាកត្តាសំខាន់ណាស់ ធ្វើឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីរបស់អ្នកទទួលជោគជ័យ
- បើមានត្រីផ្ទក់ ឬ ត្រីរស់តែមួយនៅក្នុងស្រះ វានឹងស៊ីកូនត្រីដែលអ្នកដាក់ចិញ្ចឹមអស់ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លី
- ការដាក់ជីជាប្រចាំដើម្បីឱ្យទឹកស្រះមានពណ៌បៃតង ជាកត្តាសំខាន់ណាស់ ធ្វើឱ្យត្រីរបស់អ្នកធំធាត់ល្អ
- ពន្លឺថ្ងៃជាកត្តាសំខាន់មួយធ្វើអោយចំណីធម្មជាតិ ឬ បួង់តុងកើតក្នុងស្រះបានល្អក្រោយពេលដាក់ជី
- ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះមានប្រឡាយភ្ជាប់ទៅស្រែ ជាវិធីមួយដ៏ល្អ ជួយអោយត្រីរបស់អ្នកធំធាត់ឆាប់រហ័ស
- ហើយអ្នកអាចបន្ថយការចំណាយលើការផ្តល់ចំណីទៀតផង ។

រូបមន្តសំខាន់ៗដែលអ្នកគួរចងចាំ សម្រាប់ការចិញ្ចឹមត្រី

ផ្ទៃក្រឡាស្រះជាម៉ែត្រការ៉េ = ប្រវែងបណ្តោយស្រះជាម៉ែត្រ X ប្រវែងទទឹងស្រះជាម៉ែត្រ

ឧទាហរណ៍: ស្រះមានប្រវែងបណ្តោយ ១៥ម និងទទឹង ១០ម ។ ផ្ទៃក្រឡាស្រះ = ១៥ម X ១០ម = ១៥០ ម^{២}

បរិមាណកំបោរប្រើប្រាស់ក្នុងស្រះ = ផ្ទៃក្រឡាស្រះជាម៉ែត្រការ៉េ X បរិមាណកំបោរប្រើក្នុងមួយរយម៉ែត្រការ៉េ / ១០០

ឧទាហរណ៍: ស្រះមានផ្ទៃក្រឡា ១៥០ម^{២} ចង់ប្រើកំបោរ ១០គក្រ ក្នុង ១០០ម^{២} ។ បរិមាណកំបោរប្រើប្រាស់ក្នុងស្រះ = ១៥០ X ១០/១០០ = ១៥ គក្រ

ចំនួនកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមក្នុងស្រះ= ផ្ទៃក្រឡាស្រះជាម៉ែត្រការ៉េ X ចំនួនកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹមក្នុង ១ម^{២}

ឧទាហរណ៍: ស្រះមានផ្ទៃក្រឡា ១៥០ម^{២} ចង់ដាក់ត្រីចិញ្ចឹម ៣ក្បាល ក្នុង១ម^{២} ។ ចំនួនកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម = ១៥០ X ៣ = ៤៥០ ក្បាល

បរិមាណជីអ៊ុយរ៉េប្រើប្រាស់ក្នុងស្រះ = ផ្ទៃក្រឡាស្រះជាម៉ែត្រការ៉េ X បរិមាណជីអ៊ុយរ៉េប្រើក្នុងមួយរយម៉ែត្រការ៉េ / ១០០

ឧទាហរណ៍: ស្រះមានផ្ទៃក្រឡា ១៥០ម^{២} ចង់ប្រើជីអ៊ុយរ៉េ ៤ខាំ ក្នុង ១០០ម^{២} ។ បរិមាណជីអ៊ុយរ៉េប្រើប្រាស់ក្នុងស្រះ = ១៥០ X ៤/១០០ = ៦ខាំ

រៀបរៀងដោយ : នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម នៃរដ្ឋបាលជលផល

ឧបត្ថម្ភបោះពុម្ពដោយ : Project Code: 10-PR1-0409

MINISTERIO DE ASUNTOS EXTERIORES Y DE COOPERACIÓN

aecid

AIDA

AYUDA, INTERCAMBIO Y DESARROLLO

ព័ត៌មានបន្ថែមសូមទំនាក់ទំនងនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម នៃរដ្ឋបាលជលផល
អគារលេខ ១៨៦ មហាវិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ
ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៨៣៥ ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ ៨៥៥ ២៣ ៩៩៦ ៣៨០
អ៊ីម៉ែល : chinda77@yahoo.com